MAJ 2012

RØD+ GRØN

Medlemsblad for Enhedslisten

Landskontorets nye boss

Henrik Kjær skal føre an, når Enhedslistens landskontor skal etablere nye arbejdsrammer og arbejdsgange. Side 3

Energiaftalen s6-7 Hjælp de græske stålarbejdere s8 Dagbog fra Kurdistan s9
Byens Radio s10 Århus for mangfoldighed s11 Enhedslistens sommerlejr s24

»Det er både forkert og dumt, hvis man opstiller en modsætning mellem de hårdtarbejdende på den ene side og arbejdsløse på den anden side. Dårligere vilkår for de arbejdsløse lægger pres på almindelige lønmodtageres løn- og arbejdsvilkår.«

RETNING→

Arbejdere og arbejdsløse må stå sammen

For mig er det er banalitet, at Enhedslisten skal være et parti, der først og fremmest varetager nogle bestemte samfundsgruppers interesser. Enhedslisten skal være et parti, der varetager arbejderklassens (i meget bred forstand) interesser. For os vokser kampen for socialismen ud af forsvaret for disse interesser. Det betyder også, at vi stræber efter at have mange medlemmer blandt almindelige lønmodtagere, arbejdsløse, pensionister og studerende. Vi kan ikke effektivt være en del af disse gruppers politiske kamp, hvis vi ikke er en del af disse grupper – og hvis de ikke er en aktiv del af vores parti.

Den politiske hovedmodsætning står mellem disse grupper på den ene og de økonomiske og politiske magthavere på den anden side. Derfor er det både forkert og dumt, hvis man opstiller en modsætning mellem de hårdtarbejdende arbejdere på den ene side og arbejdsløse, pensionister og uddannelsessøgende på den anden side. Dårligere vilkår for de arbejdsløse og modtagerne af andre overførselsindkomster lægger et pres på almindelige lønmodtageres løn- og arbejdsvilkår.

Dagpenge og kontanthjælp lægger en bund for, hvor dårlige vilkår arbejdsgiverne kan slippe af sted med at byde lønmodtagerne. Erfaringerne fra de sociale mobiliseringer under VKO viste da også, at det var, når fagforeninger og studenter- og elevorganisationer stod samlet, at de borgerlige kom under pres. Den enhed har vi også brug for nu, når vi skal sikre, at et nyt flertal i Folketinget og en ny regering også fører til en anden politik.

Det socialistiske alternativ bliver kun attraktivt for et flertal, hvis det kan tilbyde lighed, frihed og løsning af miljøproblemerne. Derfor kan et socialistisk parti aldrig opgive kampen for ligestilling, seksuelle og etniske minoriteters rettigheder, demokratiske rettigheder og retssikkerhed.

Per Clausen
Gruppeformand

Ingen blankocheck til regeringen

Hvis regeringen vil lave usolidarisk nedskæringspolitik, må den finde et andet flertal, siger Johanne Schmidt-Nielsen.

Side 4-5

Energiaftalen på godt og ondt

Rammerne for de næste otte års energipolitik i Danmark er på plads. Men blev målsætningerne ambitiøse nok, og hvad betyder aftalen for klimaet?

Side 6-7

Duellen

Skal principprogrammet skrives om – og kan socialismen skabes gradvist? Vi har spurgt to, som har diskuteret emnerne flittigt, Pelle Dragsted og Michael Voss.

Side 12-13

:Kolofon

Redaktion: Linda Hansen (ansv), Simon Halskov (redaktør), Lole Møller, Lene Rygaard, Lars Hostrup, Janus Noack, Jeppe Rohde, Anne Burlund, Anja Barfod, Sonja Jacobi, Maria Prudholm (grafisk design)
Kontakt: medlemsblad@enhedslisten.dk
ISSN: 1903-8496

Administration/abonnement: 33933324
Abonnementspris: Uden medlemskab af Enhedslisten: 150 kr/år
Institutionsabonnement: 250 kr/år
Medlemmer modtager automatisk bladet.

Næste deadline: den 12. maj kl. 9.00
Debatindlæg må højst fylde 2.000 tegn (inkl. mellemrum)
Sendes til: debat@enhedslisten.dk
eller i brev til: Enhedslisten, att: Rød+Grøn
Christiansborg, 1240 Kbh K

Oplag: 8.900
Tryk: Scanprint
Forsidefoto: Maibritt Kerner

FOTO: MAIBRITT KERNER

Henrik Kjær er 51 år. Han har læst driftsøkonomi og har i mange år arbejdet i fagbevægelsen og bestridt flere formandsposter. Privat er han gift med Ebba og bor i Ringsted.

Landskontorets **tovholder**

Enhedslistens landskontor har fået sin første sekretariatsleder. Navnet er Henrik Kjær, og i selskab med Landskontorets 14 andre ansatte skal han føre organisationen gennem både ombygning, årsmøder og valgkampe.

Simon Halskov, Rød+Grøn

Efter et år med voldsom medlemsfremgang og partiets bedste folketingsvalg nogensinde, er der blevet råd til at forstærke Landskontoret betragteligt med en masse nye ansatte. Én af disse er Henrik Kjær, og som Landskontorets første sekretariatsleder nogensinde skal han føre an i etableringen af nye arbejdsgange og arbejdsrammer.

– Sekretariatet her på Landskontoret er blevet næsten tre gange så stort, og derfor er der et helt andet behov for, at nogen koordinerer arbejdet, forklarer Henrik.

Travlhed og prioriteringer

Der har alle dage været meget at se til på Landskontoret. Og selvom travlheden ikke forsvinder med de mange nye hænder, er Henrik sikker på, at Landskontoret kan blive bedre til at prioritere de mange opgaver.

– Når man er i en organisation som Enhedslisten, som har sat sig for at lave verden om, så er opgaverne uendelige. Derfor er det nødvendigt at prioritere, og det tror jeg ikke, vi altid har været så gode til på Landskontoret, mener Henrik og uddyber:

– Folk har haft rigtig travlt, og flere er gået ned med stress. Der er brug for nogen, som kan prioritere og sige: "Det her er det vigtigste, det tager vi fat på først. Så må det andet vente lidt".

Erfaringer fra fagbevægelsen

Selvom han er nyansat på Landskontoret, har Henrik en rig erfaring med politisk organisatorisk arbejde, han kan trække på.

– For mange år siden gik jeg på universitetet og læste offentlig driftsøkonomi, men min ledelsesmæssige erfaring har jeg fra fagbevægelsen, hvor jeg har været aktiv i mange år. Både som fagforeningsformand og som sekretariatsleder, fortæller Henrik, som også har partibogen i orden.

– Jeg har været partipolitisk aktiv, siden jeg var 15 år gammel, hvor jeg meldte mig ind i DKU, og har været aktiv lige siden. Og så har jeg været medlem af Enhedslisten, lige siden partiet blev stiftet. Jeg har altid været aktiv i lokalafdelingen og også i centrale udvalg. Så jeg kender Enhedslistens organisation rigtig godt.

Mødt med åbne arme

Indtil videre er meget af Henriks tid på Landskontoret gået med at lære arbejdsgangene og de andre ansatte at kende.

– Det har været virkelig spændende. Vi har en masse dygtige medarbejdere, som tager et stort ansvar.

– Jeg er blevet taget rigtig godt imod af alle, nye som gamle. Jeg har ikke hørt nogen være negative i forhold til, at der nu skulle være en leder på Landskontoret. Tværtimod er jeg blevet godt modtaget, og det tegner til, at vi får et rigtig velfungerende kontor herinde, fornemmer Henrik.

Store udfordringer forude

En af Henriks første helt store arbejdsopgaver er at koordinere den gennemgribende ombygning, Landskontoret er i færd med at gennemgå. Et kæmpe projekt, som gør det svært for de ansatte at udføre deres arbejde.

– I øjeblikket har vi ikke rigtig noget sted at være. Der mangler skriveborde, telefoner, lokaler og sådan nogle helt basale ting. Det skal vi hurtigst muligt have styr på, understreger Henrik.

Af andre vigtige opgaver nævner Henrik det forestående årsmøde og næste års kommunalvalg.

– Og så skal vi have styrket hele vores organisation. Det er jo vigtigt, at Enhedslisten får en stærk organisation, der i alle egne af landet laver politik og aktiverer medlemmerne.

Bornholms politiske **folkefest**

For anden gang lægger Allinge by til, når Bornholm afholder folkemøde i juni. Mere end 100 forskellige partier og interesseorganisationer har meldt sin ankomst - heriblandt Enhedslisten, som opfordrer alle medlemmer til at tage med til Bornholm.

Lole Møller, Rød+Grøn

Som det højtideligt skrives i indbydelsen, er der tale om "en hyldest til demokratiet og det folkelige fællesskab", når Folkemødet på Bornholm afholdes fra 14.-17. juni.

Inspirationen kommer fra Sverige, der i mere end fyrre år har afholdt den såkaldte Almedalsveckan på Gotland. En politisk festival som årligt samler mange tusinde deltagere til folkelig debat.

Tilløbsstykke

I Allinge er der allerede bestilt 72 telte og tilmeldt mere end 200 arrangementer. 22.000 overnatningspladser er reserveret. Mere end 100 forskellige partier og interesseorganisationer kappes om opmærksomheden hos deltagerne og de mange pressefolk, der dækker Folkemødet. I år satses der desuden på et særligt ungdomstræf, hvor der dystes i to debattelte, og hvor der er sørget for camping på boldbaner i nærheden.

Der er bud efter Enhedslistens folketingsmedlemmer, som er inviteret til mange forskellige debatter om bl.a. religion, praktikpladser, kønskvotering og madspild.

Kom og vær med

I Enhedslistens eget telt sætter partiet også en række spørgsmål til debat, bl.a. om arbejdsudbud og arbejdsløshed, velfærd, vækst kontra modvækst, retspolitik og aktuelle ligestillingsudfordringer.

Det er en stor opgave, der skal løses, og Enhedslistens medlemmer på Bornholm får nok at se til. Partiteltet skal bemandes, der skal pyntes op og rigges til og agiteres for politik og mødeprogram, ligesom diverse happenings skal forberedes. Landsorganisation stiller med et lille centralt hold til at hjælpe med den praktiske afvikling. Men der vil være brug for mange aktivister. Så læg vejen forbi Bornholm og gi' et nap med og gør eventuelt Folkemødet til en afdelingsudflugt.

Læs mere på www.folkemødet.dk.

FOTO: DAVE VERWER/FLICKR

Vi står ikke til ansvar for regeringens ulykker

Enhedslistens relation til regeringen, som i mange tilfælde foretrækker at samarbejde med højrefløjen, er et af dansk politiks hedeste emner. Rød+Grøn har bedt Enhedslistens politiske ordfører Johanne Schmidt-Nielsen forklare, hvordan folketingsgruppen forholder sig til det komplicerede forhold.

Simon Halskov, Rød+Grøn

Undrer det jer, at regeringen er så ivrig efter at forhandle til højre?

- Ja, det skal der ikke være nogen tvivl om. Og det tror jeg også, at mange af de mennesker, der satte kryds ved den nye regering, gør. I de seneste mange år har vi stået sammen om at kritisere højrefløjens politik. Vi vandt valget sammen, og vi lavede en finanslov, hvor Enhedslisten modbeviste alle kommentatorernes fordomme om, at Enhedslisten er umulige at forhandle med. Hvis regeringen vil være med til at trække Danmark i en mere solidarisk retning, så står vi klar.

- Men vi har ikke tænkt os, at sætte os i et hjørne og surmule. Det her handler jo ikke om Enhedslisten. Det handler om, at der er nogle mennesker i vores samfund, der risikerer at blive ramt af nedskæringer, hvis regeringen laver aftaler med højrefløjen. Så vi vil blive ved med at presse på for, at regeringen fører den politik, den gik til valg på. Også ved at engagere mennesker udenfor borgens tykke mure.

Hvorfor vælter I ikke regeringen, når den fører højreorienteret politik?

- Så længe der ikke findes et bedre regeringsalternativ, så hjælper vi ikke højrefløjen med et mistillidsvotum til regeringen. Men det betyder ikke, at regeringen får en blankocheck. Vi kommer aldrig til at lægge stemmer til en usolidarisk nedskæringspolitik. Hvis regeringen ønsker at føre sådan en politik, må den finde andre flertal. Og så må den selv tage ansvaret for ulykkerne overfor vælgerne.

»Vi vandt valget sammen, og vi lavede en finanslov, hvor Enhedslisten modbeviste alle kommentatorernes fordomme om, at Enhedslisten er umulige at forhandle med.«

FOTO: GROMGULL/FLICKR

Har I ingen smertegrænse?

– Vi er et oppositionsparti. Vi står ikke til ansvar for de ulykker, regeringen laver med højrefløjen. Men regeringen står til ansvar overfor den befolkning, som havde store forventninger til, at en ny regering også ville betyde en ny og mere solidarisk politik. Og det er jo i sidste ende befolkningen, der afgør den socialdemokratiske regerings skæbne.

Så regeringen kan i princippet lave alle aftaler med højrefløjen, mens I ser passivt og magtesløst til?

– Det vil være en meget risikabel linje, hvis regeringen gør det. Jeg tror aldrig, det er en god idé for en regering at parkere sit parlamentariske grundlag på et permanent sidespor. Det vil gøre livet besværligt for regeringen. Fordi den vil jo i en række situationer være afhængig af Enhedslisten.

– Helt konkret skal regeringen have vedtaget en finanslov i efteråret, og hvis regeringen er viklet ind i et spind af aftaler med højrefløjen, så kan det blive meget svært at lave en aftale med

»Helt konkret skal regeringen have vedtaget en finanslov i efteråret, og hvis regeringen er viklet ind i et spind af aftaler med højrefløjen, så kan det blive meget svært at lave en aftale med Enhedslisten.«

Enhedslisten. Men i det hele taget er Enhedslistens vilje til at "hjælpe" regeringen selvfølgelig proportionel med vores vurdering af dens kurs og resultater.

Kan Enhedslisten stemme for finansloven, hvis regeringen har lavet en række nedskæringsforlig med højrefløjen i foråret?

– Det er stadig for tidligt at sige noget om. Men der er ingen tvivl om, at for hver nedskæringsaftale regeringen laver med højrefløjen, bliver det vanskeligere at lave en finanslovsaftale med Enhedslisten. Og det kan i sidste ende blive helt umuligt. For det første fordi regeringen vil være spundet ind i en masse aftaler og forlig med højrefløjen, som mindsker manøvremulighederne. Og for det andet fordi, at det er Enhedslistens krav, at finansloven ud fra en samlet vurdering skal trække i den rigtige retning. Men det kommer helt an på, hvad der sker i de kommende måneder, og hvad regeringen er parat til at levere i en finanslov.

Men hvis I ikke stemmer for finansloven, så vælter regeringen?

– Det er netop derfor, vi allerede nu gør meget ud af at advare regeringen om, at den skal tænke sig godt om, før den fortsætter med at lave nedskæringer sammen med højrefløjen. Men i sidste ende er det op til regeringen. Vi vil gerne forhandle – både om for eksempel en skattereform og om en finanslov, der trækker i den rigtige retning. Der er ingen, der tvinger regeringen til at lave aftaler med højrefløjen.

Så I er parate til at vælte regeringen, hvis den ikke vil betale en høj pris ved finansloven?

– Nej. Det er ikke os, der vælter regeringen. Vi vil gerne medvirke til en finanslov. Men jo flere forlig regeringen har lavet med højrefløjen i løbet af året, jo mere skal der ryddes op efter i forbindelse med en finanslovsaftale. Hvis regeringen ikke vil være med til det, må den søge et andet flertal. Og hvis den ikke kan det, må den jo beslutte sig for, om den vil imødekomme vores krav. Vi har en mindretalsregering i Danmark, og det er en mindretalsregerings opgave at finde flertal for sin politik.

Tror du, at regeringen kan bringes på bedre tanker?

– Hvis vi skal have trukket regeringen til venstre, så er det nødvendigt, at Enhedslistens folketingsgruppe ikke er de eneste, der trækker. Vi skal ikke overvurdere, hvad vores tolv mandater i Folketinget kan uden opbakning udefra. Der er brug for, at fagbevægelsen, elev- og studenterbevægelsen, de arbejdsløse og alle andre, der støttede regeringen i at komme til magten, lægger pres og kræver, at regeringen fører den politik, som den gik til valg på. Jeg håber også, at medlemmerne i både Socialdemokraterne og SF husker deres ledelser på, hvad de engang stod for.

FOTO: MAIBRITT KERNER

Energiaftalen på godt og ondt

Enhedslisten er med i den energiaftale, som skal definere Danmarks energipolitik i de næste otte år. Men er aftalen ambitiøs nok - og hvad kommer den til at betyde for Danmarks energiproduktion og miljø? Rød+Grøn har sat Enhedslistens klima- og energipolitiske medarbejder Maria Gjerding i stævne for at opklare spørgsmålene.

Simon Halskov, Rød+Grøn

Energiaftalen definerer rammerne for energipolitikken frem til 2020. Nogle ting er helt fast defineret, såsom overordnede målsætninger for energibesparelser og vindkraftudbygning, men de fleste ting skal aftales undervejs.

Dette skyldes bl.a., at der skal foretages en masse analyser og udredninger, som vil få konsekvenser for, hvordan man griber mange af de konkrete ting an. F.eks. hvordan man skal bruge bioenergi, hvordan man vil energirenovere bygningsmassen og hvordan man kan fremme geotermi.

Hvad er din overordnede vurdering af energiaftalen?

- I udgangspunkt er der både rigtig gode og grønne elementer i aftalen. Men der er også elementer, som vi absolut ikke bryder os om. Der lægges op til en storstilet satsning på biomasse, som er i direkte modstrid med Enhedslistens politik. Store dele af den biomasse, der anvendes i dag, bidrager enten direkte eller indirekte til, at der fældes skov. Det har så stor negativ klimaeffekt, at det ville være bedre for klimaet, hvis man bare fortsatte med at fyre med kul.

Det lyder jo ikke ligefrem som en grund til at være med i aftalen?

- Nej, og derfor er det også vigtigt at få sagt, at det jo sådan set er nyt for Enhedslisten at gå med i en aftale, der i udgangspunktet indeholder ting, som vi er direkte modstandere af. Men netop fordi det er en rammeaftale, hvor det helt konkrete indhold skal lægges fast hen ad vejen, så har vi brugt mange kræfter på at få nogle 'håndtag' ind i aftalen i form af analyser og udredninger, så vi har mulighed for at få stoppet de elementer, vi ikke bryder os om. Samtidig giver det os mulighed for at fremme de teknologier og tiltag, som vi mener er de rigtige.

- Man kan sige, at energiaftalen kan ende med en energipolitik frem til 2020, der virkelig bliver grøn - men det kan også ende med, at der spildes rigtig mange penge på fejlinvesteringer og fejlsatsninger, som ikke reelt gavner klimaet. Her er vores indsats utrolig afgørende for, om det bliver det ene eller det andet.

Var det rigtigt af regeringen at stræbe efter en bred aftale, i stedet for at lave et smallere, mere ambitiøst men skrøbeligere forlig?

- Det er uden tvivl en meget svær balancegang. For på den ene side er det rigtig positivt, at de borgerlige er bundet af de ambitiøse dele af aftalen, såsom udbygningen af vindkraft. Det gør jo, at hvis de skulle genvinde regeringsmagten efter næste valg, så kan de ikke sætte al udbygning af vindkraft i stå, som de gjorde, da de overtog regeringsmagten i 2001. På den anden side er der ingen tvivl om, at aftalen havde været mere grøn og mindre sort, hvis VKO ikke havde været med.

Kan du nævne en enkelt ting, som ville have gjort aftalen mærkbart bedre?

- Hvis man udelukkende havde satset på energiteknologi, der reelt er vedvarende, altså sol, vind, bølger og geotermi - og ikke på ting, der kun på papiret ser grønt ud, som biomasse og biogas. Det er bl.a. de ting, vi skal kæmpe for i de kommende år.

Læs mere om Enhedslistens vurdering af energiaftalen på enhedslisten.dk/energiaftalen.

»***Energiaftalen kan ende med en energipolitik frem til 2020, der virkelig bliver grøn - men det kan også ende med, at der spildes rigtig mange penge på fejlinvesteringer og fejlsatsninger, som ikke reelt gavner klimaet.***«

Maria Gjerding, Klima- og energipolitiske medarbejder for Enhedslisten

Greenpeace: Danmark atter energipolitisk foregangsland

Greenpeaces klima- og energiekspert Tarjei Haaland mener, at energiaftalen kan bringe den danske energipolitik tilbage på det spor, som med Svend Auken i spidsen blev lagt i 90'erne.

Annemette Knokgaard, Enhedslisten Brønshøj-Vanløse

At regeringen insisterede på, at Venstre skulle med i energiaftalen, skinner igennem i de energiformer, der lægges vægt på. Alligevel er klima- og energiekspert i Greenpeace Tarjei Haaland overordnet tilfreds med aftalen og mener, at den danner grundlag for, at Danmark igen kan indtage en førerposition indenfor europæisk energipolitik.

– Den energiomstilling, som der er lagt op til med den her aftale, stiler mod 100 procent vedvarende energi i 2035 i el- og varmesektoren, og i 2050 for hele Danmark. Det er jo første skridt på vejen til at gøre sig fuldstændig uafhængig af fossile brændsler og opnå 100 procent vedvarende energi. Og så er det et meget vigtigt signal, Danmark sender – ikke kun i EU, men også i resten af verden.

Tarjei Haaland, Klima- og energiekspert for Greenpeace. FOTO: RØD+GRØN

Hvad tror du, energiaftalen kommer til at betyde for Danmarks energiproduktion og miljø?

– Som sagt er der mange ting der først skal konkretiseres hen ad vejen, og det er umuligt på nuværende tidspunkt at sige, hvor vi ender. Dog er det ret vigtigt at få understreget, at aftalen vil skabe mange tusinder arbejdspladser, der især vil være rettet mod de mennesker, der er blevet hårdt ramt af krisen.

– Men samtidig er jeg også nødt til at sige, at klimakrisen er så alvorlig og kræver så drastiske tiltag, at selvom den danske energiplan er den mest ambitiøse i verden – og selv hvis det lykkes Enhedslisten at få stor indflydelse på udmøntningen, så er også den helt utilstrækkelig i forhold til den globale klimaudfordring, vi står overfor.

International begejstring

Tarjei Haaland oplever, at hans kolleger rundt omkring i verden udviser overraskelse og beundring over den danske energiaftale, fordi det 40 procent reduktionsmål for 2020 (i forhold til 1990-niveau), som den danske energiaftale indeholder, er en reduktion på hjemmebane. Køb af andre landes CO^2-kvoter tæller ikke med i dette regnskab, kun reelle nedsættelser af den danske udledning af drivhusgasser medregnes. Og da net-op kvotesystemet ikke fungerer som incitament til at satse på bæredygtig energi, er høje målsætninger i eget land afgørende, mener Tarjei Haaland.

– Vores lakmustest var, om man holdt målsætningerne, og det gjorde man – næsten. I stedet for 35 procent reduktion af drivhusgasserne i 2020, blev det 34,1 procent. Og i stedet for 50 procent vinddækning af det traditionelle elforbrug, så bliver det 49,5. Og det mener vi simpelthen var så godt, som man kunne håbe på.

Klimalov bliver smallere

I Greenpeace glæder man sig over at energiaftalen blev bredt funderet og derfor ikke er afhængig af, hvordan regeringssammensætningen ser ud efter næste folketingsvalg. Alligevel forventer Tarjei Haaland ikke en bred aftale, når Folketinget skal supplere energiaftalen med en klimalov, som skal angive den sidste vej op til reduktionsmålet på 40 procent.

– Jeg har meget svært ved at se hvordan det kan blive til et bredt forlig. Jeg tror ikke, at Venstre kommer med, hvis man vil gå ind og lave noget alvorligt ved landbrugssektoren. Og det er i landbrugs- og transportsektorerne man skal hente de sidste procentpoint, fastslår Tarjei Haaland.

Enhedslisten hjælper græske **stålarbejdere**

Mens EU's mange hjælpepakker fokuserer på at redde banker og investorer, mener Enhedslisten, at der er brug for solidaritet med det græske folk. Derfor støtter partiet græske stålarbejdere, der strejker for ordentlige arbejdsforhold.

Formanden for KNE, da han var i København den 29. marts for at samle opbakning til stålarbejderne. FOTO: RØD+GRØN

Pia Svane, faglig sekretær hos Enhedslisten

400 græske stålarbejdere er blevet symbolet på den finansielle krises betydning for de græske lønarbejdere. Stålarbejderne har strejket i et halvt år og blokeret deres arbejdsplads Elliniki Halivurija i Athen.

Strejken begyndte, da ledelsen krævede, at lønningerne blev næsten halveret, fyrede 70 medarbejdere og samtidig forlangte øget produktivitet. Stålarbejderne har stået fast på, at deres fyrede kollegaer skal genansættes og at løn og produktion fastholdes efter den gældende overenskomst.

Virksomheden har på trods af kontinuerligt overskud udnyttet den finansielle krise til presse de græske stålarbejdere på deres arbejdsforhold. På trods af ingen strejkestøtte eller anden lønkompensation har de disse græske stålarbejdere strejket og fysisk blokeret fabrikken døgnet rundt de sidste seks måneder.

Sådan hjælper du stålarbejderne

Enhedslisten ønsker at vise international solidaritet ved at støtte de græske stålarbejdere. Partiet har allerede doneret 25.000 kr., men vi kan hjælpe endnu mere. 400 familier er afhængige af den støtte, som de modtager udefra. Derfor opfordrer vi jer til at samle ind til de græske stålarbejdere i forbindelse med 1. maj og andre afdelingsaktiviteter.

Der er mulighed for at bestille badges, som skal sælges for 20 kr. stykket, og man kan få tilsendt flyers til uddeling. Der kan også bestilles indsamlingsbøsser. Man kan også donere penge direkte til reg. 8401 kontonr. 1544180. Alt overskud går direkte til de græske stålarbejdere. Vi håber at I i afdelingerne har lyst til at bakke op om initiativet. Skriv til pia@enhedslisten.dk, hvis I har spørgsmål.

Slutspurt med underskriftsindsamling

25.000 har indtil videre skrevet under for en folkeafstemning om EU's finanspagt. Ambitionen er dog at nå det dobbelte. Derfor sætter Enhedslisten og Folkebevægelsen en massiv slutspurt ind, hvor vi har brug for din hjælp.

Eva Flyvholm, international medarbejder for Enhedslisten

Med finanspagten er regeringen, Konservative og Venstre i gang med at gennemføre eurolandenes asociale nedskæringspolitik – uden at spørge den danske befolkning. Planen er, at Folketinget skal stemme om pagten den 31. maj.

- Finanspagten vil ikke fjerne den tårnhøje arbejdsløshed i Danmark og EU. Tværtimod vil kravene om velfærdsnedskæringer forværre krisen. Derfor er Enhedslisten imod Finanspagten, siger Enhedslistens Europaordfører Nikolaj Villumsen.

Enhedslisten og Folkebevægelsen mod EU samler underskrifter for en folkeafstemning. Allerede nu er der indsamlet over 25.000 underskrifter, men vi bør kunne nå det dobbelte. Derfor opfordres alle afdelingerne til at benytte 1. maj til at samle underskrifter.

Den 12. maj udråbt til indsamlingsdag, hvor alle bør give den en skalle. Folketingsmedlemmerne deltager i indsamlingsdagen i deres valgkredse, og alle byrådsmedlemmer opfordres til også at gå på gaden sammen med lokalafdelingerne. Kontakt selv dine lokale folketingsmedlemmer eller skriv til eukampagne@enhedslisten.dk, hvis du vil have hjælp.

Underskrifterne vil blive afleveret til statsminister Helle Thorning-Schmidt.

– Thorning blev valgt på at ville gå investeringsvejen og skabe arbejdspladser i stedet for nedskæringsvejen. Med Finanspagten vender hun på en tallerken og følger de konservative i EU. Det er helt uforståeligt, når hendes partifæller ude i Europa og den europæiske fagbevægelse alle vender sig imod nedskæringspagten, påpeger Nikolaj Villumsen.

Underskriftark kan hentes på eu.enhedslisten.dk, hvor man også kan skrive under digitalt. De udfyldte ark sendes til Landskontoret.

Dagbog fra Kurdistan

I marts rejste jeg med en dansk delegation til de kurdiske områder i Tyrkiet. Det var en tur, der gjorde et stort personligt indtryk og viste undertrykkelsen af kurderne, af menneskerettighederne og ytringsfriheden.

Nikolaj Villumsen,
Europaordfører for Enhedslisten

Vi ankom til den store kurdiske by Diyarbakir tidligt om morgen. Her skulle vi deltage i fejringen af det kurdiske nytår Newroz. Men Diyarbakir var ikke en by i feststemning. Regeringen i Ankara havde nemlig forbudt nytårsfesten. Noget som de lokale dog ikke ville acceptere, så der havde været tumult siden morgenstunden. Diyarbakir var fyldt med militærkøretøjer, tåregas, bevæbnede betjente og stenkastende børn.

Det lykkedes os at komme ombord på en bus sammen med andre gæster, de lokale kurdiske borgmestre og parlamentsmedlemmer fra det pro-kurdiske parti BDP. Sammen kørte vi ud til Newrozfejringen i udkanten af byen. Her var omkring en million mennesker forsamlet, og det var en overvældende oplevelse at stå midt i det menneskehav, der fejrede, at de sammen havde trodset forbuddet.

Afslutningen på nytårsfesten var en fredsmarch tilbage mod byen. Fra altaner og vinduer blev demonstrationen mødt med tilråb og opbakning. Den gode stemning stoppede dog brat, da politiet kastede tåregas og konfiskerede BDP-busserne, så vi, borgmestrene og parlamentsmedlemmerne stod tilbage midt i skyen af tåregas og så på, at alle andre biler fik lov at køre.

Fængslede journalister

Dagen efter nytårsfesten besøgte vi det eneste kurdisksprogede dagblad i Tyrkiet, Azadiya Welat. Det er ikke let at være kurdisk dagblad i Tyrkiet. Siden 2009 er 23 af bladets journalister blevet fængslet. Det skyldes bl.a., at det er forbudt at bruge kurdiske bogstaver i Tyrkiet. Derfor bryder avisen loven hver gang, den udkommer. Men konsekvenserne fra de tyrkiske myndigheder er hårdest, når avisen redaktionelt dækker borgerkrigen mellem hæren og PKK-guerillaen eller skriver om krænkelser af menneskerettighederne.

Dagen efter vores besøg blev avisen da også ransaget af politiet, der beslaglagde billeder fra fejringen af nytåret.

Landsby i chok

Den hårdeste oplevelse på turen var vores i den lille landsby Roboski ved grænsen til Irak. I den fattige landsby har man i generationer levet af smugleri over grænsen. Således også den 28. december, hvor to grupper var ved at smugle benzin over grænsen. Det fik det tyrkiske militær til at kaste bomber. Resultatet var forfærdende. 34 civile blev dræbt. 19 var børn.

Det var en overvældende oplevelse at blive modtaget af de sørgende pårørende. Meget slående var det, at de alle påpegede, at uden ROJ-TV var nyheden om bombardementet ikke kommet ud.

Den tyrkiske regering har endnu ikke udpeget eller dømt de ansvarlige for massakren.

Mødet med de efterladte i Roboski var en hård, men nødvendig oplevelse.

Hvad gør Enhedslisten?

Enhedslisten støtter kampen for menneskerettigheder og demokrati i Tyrkiet og kurdernes ret til anerkendelse og selvstyre. Derfor arbejder vi for at få den danske regering og EU til at lægge pres på Tyrkiet. Vi har rejst sagen om forbuddet mod det kurdiske nytår og manglende retsforfølgelse af de ansvarlige for Roboskimassakren overfor udenrigsministeren. Ligeledes vil Enhedslistens repræsentant i Europarådet, Nikolaj Villumsen, følge op på de manglende demokratiske rettigheder i Tyrkiet.

Nikolaj Villumsen taler til en kæmpemæssig forsamling af jublende kurdere i bjergene tæt på grænsen til Irak.

FOTO: JACOB HOLDT

Byens Radio produceres i København af et netværk på ca. 30 mennesker. Radioen sender alle ugens dage (undtagen torsdag) fra klokken 18 på FM 89,7.

Du kan også høre Byens Radio på nettet, www.soundcloud.com/89-7fm.

Byens Radio kan desuden kontaktes på byensradio.kbh@gmail.com og telefon 41449293.

FOTO: COGDOGBLOG/FLICKR

Piratradio i luften

En ny radiokanal så dagens lys ved årsskiftet. "Byens Radio", som den hedder, holder til i København - nærmere kommer vi dog ikke, da kanalen jages af Erhvervsstyrelsen og derfor holder deres sendesteder hemmeligt.

Jeppe Rohde, Rød+Grøn

Siden den 31. december 2011 har Byens Radio sendt i København på FM-båndets frekvens 89,7. Folkene bag Byens Radio har dog ikke søgt om tilladelse til at sende på FM-båndet og betaler heller ikke afgift for den musik, som de spiller - deraf kanalens status som piratradio.

Radiokanalen spiller dog primært undergrundsmusik, fortæller talsperson DJ Know It All til Modkraft.

- Vi spiller næsten kun musik, som ikke er omfattet af ophavsretten. Men når det er sagt, så mener jeg også, at copyright er ligeså forældet som kongehuset og landbrugsstøtte, siger han med et smil på læben.

Selvom det meste af det, de sender, ikke bryder ophavsretsloven og deres radiosignal ikke er til gene for andre kanaler, er Erhvervsstyrelsen på nakken af Byens Radio og forsøger at finde deres sendested med en pejlevogn.

Derfor er folkene bag radioen nødt til at sende fra skiftende, hemmelige steder i byen.

- Vi mener, at vi er i vores gode ret til at bruge den luft, som vi alle indånder, til at udbrede klokage ord og god musik. Og vores signal er så svagt, at det ikke går ind over andre på FM-båndet, forklarer DJ Know It All, som mener at Erhvervsstyrelsen kriminalisering af radioen er ukonstruktiv og spild af penge.

- Skal vi behandles som kriminelle, fordi vi lægger konstruktiv energi i at producere gratis public service? Vi er helt åbne om vores projekt og stiller os uforstående overfor styrelsens gammeldags metoder. Send os dog en mail, hvor vi får beskrevet, hvad problemet er, i stedet for denne spionleg og spild af skattekroner.

TV STOP genopstår på nettet

Den tidligere københavnske tv-kanal TV STOP genopstår på hjemmesiden tvstop.dk. Her vil man fremover kunne finde indslag og udsendelser fra dengang stationen sendte i københavnsområdet.

En redaktion bestående af tidligere TV STOP-engagerede har revitaliseret tv-kanalen på www.tvstop.dk. Her man kan se udvalgte indslag fra årene 1990-2005, hvor den venstreorienterede tv-station sendte i København.

Ifølge TV STOP rummer deres arkiv mere end 2.500 timers tv om alt fra gadekampe og politivold, til flabet satire og venstreorienteret mikrofonholderi. Udvalgte indslag vil løbende blive lagt op på hjemmesiden.

TV STOP blev grundlagt i 1987 og var forankret i Københavns venstreorienterede miljøer, herunder Christiania, de autonome og bz-bevægelsen. Økonomisk var stationen bl.a. finansieret af bidrag fra fonde og salg af optagelser til andre tv-stationer. Fra 1997 modtog stationen offentligt tilskud som følge af medieforliget.

I forbindelse med 18. maj-urolighederne på Nørrebro i 1993 spillede TV STOP en central rolle i efterspillet, da stationen med egne optagelser viste, at afgørende dele af Københavns Politis redegørelse ikke hang sammen. Det bragte pressen på sporet af, hvordan politiet havde skudt demonstranterne ned.

Mangfoldigheden vandt i Aarhus

5.000 mennesker gik på gaden i Aarhus i en stor folkelig demonstration imod racisme og for mangfoldighed.

Simon Halskov, Rød+Grøn

På den sidste dag i marts demonstrerede tusindvis af mennesker under overskriften "Århus for mangfoldighed". Anledningen var en antimuslimsk demonstration samme dag i Mølleparken i Aarhus, arrangeret af den højreekstreme gruppe Danish Defence League, som havde inviteret lignende højreekstremistiske grupper fra andre europæiske lande.

En af deltagerne i Århus for mangfoldighed var Enhedslistens gruppeformand Per Clausen, som efterfølgende var godt tilfreds med demonstrationen.

– Med 5.000 deltagere gav Århus for mangfoldighed et klart modsvar til højreekstremisterne fra Danish Defence League. De mange deltagere understregede, at der er mange i Danmark, som er villige til at deltage aktivt i kampen mod de højreekstreme og racistiske kræfter, siger Per Clausen.

Mens tusinder tilsluttede sig budskabet om mangfoldighed, begrænsede højreekstremisterne sig til ca. 150 mennesker. Desværre blev moddemonstrationen skæmmet af en lille gruppe antiracister, som angreb politiet og højreekstremisterne med sten- og flaskekast.

– Sådanne voldelige metoder er uacceptable og medvirker i hvert fald ikke til styrke den brede folkelige modstand mod racismen, påpeger Per Clausen, der dog mener, at demonstrationen samlet set var vellykket.

– Århus for mangfoldighed havde valgt den rigtige strategi ved at satse på en bred, folkelig demonstration. Det lover godt for fremtiden, lyder det optimistisk fra Per Clausen.

Billedtekst: Over 5.000 mennesker støttede demonstrationen for mangfoldighed, der endte på Bispetorvet i Aarhus..

FOTO: CHRISTIAN JUHL

Sagt om Århus for mangfoldighed

»***Vores mål var at samle mennesker vidt og bredt for at sende et klart, positivt og umisforståeligt signal: Racismen er ikke velkommen i vores by, og Aarhus er et mangfoldigt og inkluderende sted. Vi har været flere end 5.000, som har bakket op om det budskab i en stor og fredelig demonstration.***«

Per Kring Jensen, talsmand for Århus for mangfoldighed

»***Den brede mobilisering og alliance er vigtig, for det er den, som skal gøre det illegitimt at være fascist. Det er den, som skal skabe visheden om, at vi er de mange. Den som skal give rygstødet til, at omgangskredsen tør konfrontere en fascistspire med, at han er på afveje.***«

Jakob Lindblom, Enhedslisten Aarhus

»***Disse sortklædte er småborgere, fordi de ikke forstår betydningen af at mobilisere bredt og organisere arbejderklassen - i al dens mangfoldighed. Hvor gerne de end ser sig selv som militante antifascister, er de en flok småborgelige individualister, der ikke forstår betydning af en massebevægelse.***«

Elizabeth Japsen, Enhedslisten Aarhus

Tre små **skarpe** …

Michael Voss og Pelle Dragsted har ført en spændende debat om vores principprogram og om vejen til et socialistisk samfund. Derfor har Rød+Grøn bedt dem svare på de samme tre spørgsmål. Du kan læse alle indlæggene i debatten på modkraft.dk

Michael **Voss**

var med til at stifte Enhedslisten, og er tidl. ansat i partiet. Er desuden medlem af Socialistisk Arbejderparti (SAP).

Skal principprogrammet skrives om?

Jeg er enig i det nuværende principprograms grundlæggende analyse af kapitalismen og dets strategi for kampen for socialisme. Men det kan sagtens blive bedre. F.eks. er det

for lidt principielt og for bundet til den periode, det blev skrevet i.

En naturlig start på en toårig programdiskussion vil være at diskutere, hvad der er godt og skidt i det nuværende program. Det kan give en pejling af, hvor meget der er brug for at ændre. På den baggrund kan vi starte en skriveproces.

Kan socialismen skabes gradvist?

Arbejderklassen kan gradvist - eller rettere i spring med frem- og tilbageskridt - opbygge den organisatoriske styrke og den politiske bevidsthed, der skal til for at afskaffe kapitalismen og påbegynde opbygningen af et socialistisk samfund.

Men det er ikke muligt at afskaffe kapitalismen gradvist med reformer, der lidt efter lidt gør samfundet mere og mere socialistisk, indtil vi en dag har det socialistiske samfund.

Den kapitalistiske økonomi kan ikke rumme de reformer til fordel for arbejderklassen, som Enhedslisten foreslår. Det er ikke ond vilje, når Villy Søvndal varsler 10 år med nulvækst i den offentlige sektor. Det er konsekvensen af en politik, der ikke vil antaste kapitalismens rammer.

Hvis vi tilkæmper os forbedringer som lavere arbejdsløshed, lavere arbejdstid, højere realløn, bedre velfærd, bæredygtig omstilling af produktionen med mere, vil det undergrave kapitalens profit og skærpe den økonomiske krise. Det vil lede frem mod en situation, hvor vi står over for valget mellem et totalt økonomisk sammenbrud eller en socialistisk samfundsomvæltning, hvor arbejderklassen kollektivt overtager økonomiens nøgleposter: Finanscentrene, energi og transport og de store produktionsvirksomheder.

For det andet vil kapitalistklassen ikke tillade, at vi gradvist reformere den væk. Allerede i dag reagerer kapitalejerne på enhver nok så lille reform med trusler om at lukke virksomhederne og flytte til andre lande. Hvis den for alvor bliver truet på magt og rigdom, vil den reagere voldsomt. Det vil stille arbejderklassen over for valget mellem at opgive krav og reformer eller at fratage kapitalistklassen dens magt, bl.a. ved at angribe den grundlovssikrede private ejendomsret til produktionsmidlerne.

Er der plads i Enhedslisten til forskellige holdninger til, hvordan vi bygger et socialistisk samfund?

Der skal være plads til mange forskellige synspunkter i Enhedslisten på, hvordan vi opbygger et socialistisk samfund efter revolutionen.

Der kan også være plads til forskellige strategier for, hvordan vi kommer herfra og til en afskaffelse af kapitalismen. Men jo mere vi kan samles om en fælles strategi, jo bedre kan partiet handle. Den kommende programdiskussion skal handle om, hvad der er den bedste strategi for Enhedslisten, ikke om hvem der må være med i partiet.

Michael Voss (tv.) og Pelle Dragsted (th.) har begge befundet sig på venstrefløjen det meste af deres liv, og begge to arbejder med kommunikation til dagligt.

FOTO: RØD+GRØN

Pelle **Dragsted**

mangeårig aktivist, debattør og medlem af Enhedslisten. Arbejder som presserådgiver i Enhedslisten.

Skal principprogrammet skrives om?

Det er en god idé at lave en opdatering af principprogrammet. Det er meget langt, og har et noget støvet sprog, som man næsten skal være født ind i venstrefløjen for at afkode. Jeg oplever desværre også, at mange mennesker misforstår programmet, og opfatter vores visioner som udemokratiske. Derfor synes jeg, at det skal fremgå endnu klarere, at den socialistiske samfundsforandring vi ønsker, skal ske af fredelig og demokratisk vej.

I det aktuelle program fremgår det heller ikke klart, om vi skal have et folketing under socialismen. Det synes jeg, er et problem. Med de erfaringer der er gjort i såkaldt socialistiske samfund, er det afgørende, at der ikke kan sås tvivl om at "vores" socialisme er 100 procent demokratisk.

Men når jeg siger "opdatering", er det for at gøre det klart, at programmet grundlæggende skal bevare det indhold, det har i dag. Det skal bevare sit udgangspunkt i en marxistiske samfundsopfattelse, og det skal selvfølgelig fastholde vores vision om et grundlæggende opgør med kapitalismen.

Kan socialismen skabes gradvist?

Flere er blevet stødt over, at jeg i et indlæg i Information brugte vendingen "socialistisk samfundsudvikling". De opfattede dette som udtryk for en reformistisk strategi, hvor socialismen indføres skridt for skridt. Det er jeg uenig i. Min pointe er egentlig bare, at der indenfor de samfund vi kalder kapitalistiske, foregår en kamp om omfanget af kapitalkræfternes magt.

Da arbejderbevægelsen tilkæmpede sig et stærkt velfærdssystem og en offentlig sektor, der ikke er profitdrevet, betød det en svækkelse af kapitalkræfternes magt. Omvendt har de seneste årtiers privatiseringer og liberaliseringer øget den økonomiske elites magt. Min pointe er altså, at det er muligt at rulle kapitalkræfternes magt og dominans frem eller tilbage.

Samfundet kan faktisk være "mere eller mindre" kapitalistisk. Dermed er socialismen heller ikke er noget, der skal bygges op fra scratch efter en samfundsomvæltning, men noget som vi allerede i dag har kimen til i menneskelige og produktive fællesskaber, og som vi kan arbejde for at styrke her og nu.

Er der plads i Enhedslisten til forskellige holdninger til, hvordan vi bygger et socialistisk samfund?

Jeg synes, der skal være højt til loftet i Enhedslisten. Vi skal derfor under ingen omstændigheder gøre programdiskussionen til en kamp mellem grupper, der hver i sær mener at stå for den rette linje, og som forsøger at udgrænse modstanderne.

Vi skal have en proces, som samler - og ikke splitter. Alternativet ville være at gentage venstrefløjens historiske fejl, og dele os op i små rettroende, men magtesløse grupper, som hver især mener at besidde den eneste sandhed om, hvordan socialismen tilvejebringes. Det får vi i hvert fald ikke socialisme af.

Vi kan bryde stilheden

Mens lønmodtagerne gentagne gange har måttet betale regningen for en krise, de ikke selv har skabt, bruger virksomhederne deres overskud til at spare op som aldrig før. Denne udvikling accepterer en stiltiende fagbevægelse - som dog kan vækkes til live, hvis vi står sammen.

Christian Juhl og Jørgen Arbo-Bæhr, MF for Enhedslisten

For nyligt stemte LO-fagforeningernes medlemmer ja til en overenskomst for de næste to år. . Mens LO-ledelsen glæder sig over 69,2 procent ja-stemmer, taler ingen om, at kun 29,3 procent af medlemmerne overhovedet valgte at stemme.

Overenskomsten, som fastlægger løn- og arbejdsforhold for omkring 500.000 arbejdere i Danmark, blev den billigste overenskomst for arbejdsgiverne i mands minde. Lønstigningerne er så små, at der er garanti for reallønsfald. Og forbedringerne på de bløde områder er langt hen ad vejen selvfinansierede.

Alligevel var det kun Blik & Rør, samt enkelte lokaleafdelinger og bestyrelser, der opfordrede til at stemme nej. Resignationen råder. I en krisetid kan det være nødvendigt at holde igen, appellerer de faglige ledere i toppen.

Virksomheder sparer op

Nogle af de store private virksomheder, f.eks. Grundfos, Danfoss og Novo, havde to år inde i krisen (2010) rekordoverskud. Selskaberne sparer op, som de ikke har gjort i 30 år. Sammenlagt svarer opsparingerne til 8 procent af bruttonationalproduktet.

Så der er penge til forbedringer. Og der er brug for at sikre de lavestlønnede reallønsforbedringer - ikke mindst fordi pengene her vil blive brugt til at efterspørge basisydelser i hverdagen. De vil i væsentlig omfang gavne beskæftigelse.

Regningen er betalt

Der er ellers grund til at have appetit på forbedringer. Lønmodtagerne har allerede ydet krisehjælp to gange. Først i form af alvorlige forringelser af a-kassesystemet, hvor perioden blev halveret og genoptjeningsperioden blev fordoblet. Bagefter gennem forringelser af efterlønnen i den såkaldte tilbagetrækningsreform. Og nu tredje gang gennem meget billige overenskomster.

Foran ligger trepartsforhandlinger mellem regeringen, arbejdsgiverne og fagforeningerne. Hvis der skal forbedringer igennem her, så bid mig i øret på, om ikke almindelige mennesker kommer til at betale endnu en gang. Regeringen har en målsætning om, at lønmodtagerne skal bidrage med yderligere 4 milliarder kr. Og det selvom det slet ikke er os, der har skabt krisen.

FOTO: IMAGES_OF_MONEY/FLICKR

Situationen råber på oprør, hvis ikke det skal ende i højere arbejdsløshed, flere asociale forlig og dårlige overenskomster. Vi har ofte bekræftet hinanden i, at en nok så stærk og velforberedt folketingsgruppe ikke gør det alene.

Det er på høje tid, at ikke mindst fagforeningerne som de stærkeste organisationer rejser selvstændige politiske krav på vegne af deres medlemmer - og handler for at få dem gennemført.

Det er på høje tid, at flere fagforeningsledere og tillidsvalgte indser, at vi ikke kommer nogen vegne, hvis vi blot udvikler administrationskontorer. Men det sker ikke af sig selv.

Derfor skal Enhedslistens tusindvis af medlemmer blande sig i deres fagforening, inspirere til

politiske debatter og aktivitet på møderne, støtte hinanden og stille op som tillidsvalgte for deres kolleger og til fagforeningernes bestyrelser.

Kun hvis der bliver flere røde og grønne kræfter valgt, kan vi ændre fagforeningerne til igen at være kamporganisationer, der tør blande sig i politik. Måske bærer det oven i købet den gevinst med sig, at medlemmerne så bliver i fagforeningen, fordi de kan se, at det nytter.

Det er det udenomsparlamentariske ben, der skal styre livet i Folketinget – og ikke omvendt.

Tilliden er væk

Det er da en helt umulig opgave – i hvert fald i min stive og topstyrede fagforening, vil mange sikkert indvende. Aktive i fagforeningerne har mistet tilliden til Socialdemokraterne og SF. I stedet sætter mange deres lid til Enhedslisten og forventer, at vi kan give svar på krisen, på arbejdsløsheden, de elendige a-kasseregler, efterlønnen og de manglende praktikpladser. Der er i den grad behov for vores sammenhængende svar på problemerne. Og der er brug for folk, der kan organisere og begejstre.

Når den nye regering har gennemført indgreb i efterlønnen og nedskæringer i dagpengeretten – og alt for mange bliver arbejdsløse, mens andre ryster i bukserne af skræk for at blive det – så er det ikke underligt, at folk bliver modløse.

Det er nået dertil, hvor tusindvis af arbejdere og arbejdsløse ikke kan se nogen mening i at stemme på en rød blok, som fører en blå politik.

Vi må stå sammen

Denne udvikling må og skal stoppes. Vi må stå sammen med de mange SF'ere og socialdemokrater blandt fagbevægelsens medlemmer, som også er utilfredse med regeringens politik.

Vi skal fastholde, at de rige i Danmark bør bidrage mere til vores fælles velfærd, og vi skal præsentere vores mange forslag til at sætte gang i en grøn beskæftigelse. Samtidig skal vi forsvare dagpengeretten og kæmpe for at få sat dagpengene markant op.

Vi skal diskutere politik i vores lokale fagforeninger, hvad enten vi er magistre, lærere, murere eller ufaglærte.

Man kan tage de urimelige indgreb op overfor bestyrelsen, stille forslag eller lave udtalelser på efterårsgeneralforsamlingen, ved møder i fagforeningen eller til dagligt på arbejdspladsen.

Man kan selv arrangere møder i fagforeningen, hvor lokale socialdemokrater og SF'ere inviteres ved. Man kan foreslå en underskriftsindsamling i ens by eller region. Eller fagforeningen kan sende et åbent brev til regeringspartierne. Kun fantasien sætter grænser.

Lad os smede, mens jernet er rødt!

Pædagoger sparker gang i fagligt netværk

Enhedslisten har brug for organiserede faglige – og fagligt organiserede socialister har brug for et netværk internt i Enhedslisten. Det mener initiativtagerne til Det pædagogisk faglige netværk.

Charlotte Lund Dideriksen, Enhedslisten Vesterbro

Den tre år gamle årsmødebeslutning om også at organisere medlemmerne efter faggrupper – sideløbende med de geografisk bestemte lokalafdelinger – er afgørende for at skabe bæredygtige politiske løsninger uden at miste jordforbindelsen.

Det mener Gitte Jensen fra Vesterbro og Mogens Petersen fra Østerbro, der sammen med en gruppe andre partimedlemmer, der arbejder i pædagogiske stillinger, har stiftet Det pædagogisk faglige netværk.

De håber nu, at de kan samle en stor del af Enhedslistens omkring 700 medlemmer, der er beskæftiget med pædagogisk arbejde.

– I netværket kan vi sammen sætte ord på de faglige udfordringer og dermed også støtte hinanden i kampen for bedre arbejdsforhold og højere kvalitet, forklarer Mogens Petersen.

FOTO: SUBURBAN PAPARAZZI/FLICKR

Det kan eksempelvis ske gennem erfaringsudveksling, skoling i faglige rettigheder og fælles aktioner.

Tilstandsrapporter fra virkeligheden

Samtidig giver de forskellige netværk medlemmerne bedre mulighed for at give politikerne et praj om, hvordan de politiske beslutninger påvirker de forskellige fagområder – og de folk, som er afhængige af dem.

– Vi kan med vores erfaringer uden tvivl bidrage med meget til politikudviklingen. Det er jo os, der mærker, hvordan konsekvenserne af den politik, der vedtages på borgen, opleves i gulvhøjde, siger Gitte Jensen.

– Politik bliver mindre abstrakt og meget mere vedkommende for folk, når det på den måde kommer helt ud på arbejdspladserne og i fagforeningerne, tilføjer hun.

Netværket satser nu på at inspirere listens andre faggrupper til at følge deres eksempel. De bakkes op af Landskontoret, der siden 2009 har opfordret alle medlemmer til at oplyse om deres arbejdsplads og faglige tilhørsforhold. På denne måde bliver det nemmere for fagligt engagerede at finde ligesindede på tværs af afdelingerne.

– Jeg håber, at vi med dette initiativ kan være med til at hive vores respektive fagforeninger i en rødere og mere solidarisk retning, siger Mogens Petersen.

Indlæg til debatten må højst fylde 2.000 enheder (inkl. mellemrum). Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte eller returnere indlæg, der overskrider denne grænse. Fremhævelser i teksten markeres udelukkende med kursiv. Forfatterens navn angives med navn og Enhedsliste-afdeling, evt. tillidshverv i Enhedslisten. Indlæg bringes så vidt muligt i det førstkommende nummer, efter det er modtaget.

Redaktionen

Om socialisme

Farlig reformisme?

Bo Nielsen, Amager Øst

Pelle Dragsted og Michael Voss har i Socialistisk Information en vigtig debat om reform eller revolution. Her taler Pelle for en klassisk reformistisk strategi, hvor socialistiske *"partier får opbakning fra et flertal og kunne danne en socialistisk regering, der påbegynder et opgør med kapitalkræfternes udenomsparlamentariske magt".*

Hvis Pelle har ret i, at sådant flertal er nødvendigt for at "påbegynde" overgangen til socialismen, vil arbejdet for et sådant flertal føre til et altoverskyggende fokus på parlamentarisme, med tendenser i retning af vælgerforening snarere end en revolutionær selvorganisering. Hvorimod en udvidelse af demokratiet bl.a. vil komme til at betyde en bevægelse væk fra den individuelle og hemmelige valghandling, til en kollektiv og åbent diskuterende proces, hvor hver enkelt argumenterer for sine valg med udgangspunkt i fællesskabet.

I sit forsvar for de nuværende institutioner, som han kalder demokratiske, opstiller Pelle en stråmand hvor der tales op imod *"dem, som nærmest synes at foretrække en voldelig revolution, og som forkaster parlamentarismen, som en mulighed."* Denne skelnen mellem demokrater og 'voldelige revolutionære' er imidlertid udtryk for en falsk dikotomi, hvor det snarere burde handle om at forholde os bevidst til *hvem* der er den voldelige klasse. Pelle vakler da også lidt senere i artiklen: *"jeg nærer bestemt ingen illusioner om, at den økonomiske elite vil sidde med hænderne i skødet, mens vi bid for bid fratager dem magt og privilegier … Og hvis det kommer så vidt – selv i et demokratisk samfund som vores – at den økonomiske elite bruger vold eller kupforsøg til at sætte demokratiet ud af kraft, så skal vi selvsagt ikke vende den anden kind til."*

Når Pelle således erkender, at borgerskabet og dermed det statslige voldsmonopol meget vel kan være dem, der trækker blankt i en tilspidset situation, hvor den herskende klasses privilegier er truet, så er der jo langt mere end blot tale om en teoretisk diskussion. Virkeligheden er faktisk, at dette netop er hvad, vi må regne med, jf. bl.a. erfaringerne fra Chile '73, hvor borgerskabet greb til vold mod arbejderklassens demokratisk valgte socialistiske regering. Vi har ligeledes set, at demokratiet ikke er selvfølgeligt for borgerskabet, når kapitalismen er i krise, jf. de aktuelle teknokratregeringer i Italien og Grækenland. Også i Danmark har vi mærket på egne kroppe, at den herskende klasse er villig til at bruge vold, fx ved rydningen af Brorsons Kirke.

Så når Pelle ytrer det ønske, vi alle helhjertet kan tilslutte os: *"at en socialistisk samfundsforandring skal ske fredeligt og ad demokratisk vej"*, så må vi fastholde, at dette netop er ønsketænkning – ikke noget vi selv bestemmer. Og at den logiske konsekvens heraf må være, at vi i det mindste ærligt forbereder os på, at en voldelig kontrarevolution sandsynligvis vil bryde ud. Denne erkendelse må vi allerede nu lægge åbent frem, bl.a. i et evt. nyt partiprogram.

Svar til Bo Nielsen

Pelle Dragsted, Frederiksberg

Jeg ville ønske at jeg havde adgang til Bo Nielsens krystalkugle, så jeg med samme usvigelige sikkerhed kan forudsige præcis hvordan en socialistisk samfundsomvæltning vil forløbe. Men sandheden er, at det har hverken jeg eller Bo. Tværtimod bevæger vi os i ukendt land, da der ikke findes erfaringer med en overgang til et socialistisk samfund i et demokratisk land med et udbygget velfærdssamfund.

Jeg tror, at en socialistisk samfundsforandring vil tage sig meget anderledes ud i Danmark, end den vi har set ved tidligere forsøg på revolutioner i f.eks. Sovjet eller Cuba. Simpelthen af den årsag, at de lande enten var diktaturer eller meget svage demokratier, hvorimod Danmark har et hundrede år gammelt demokrati med stor legitimitet i befolkningen.

Derfor tror jeg, at det parlamentariske niveau vil spille en helt anden rolle i forbindelse med en samfundsforandring i Danmark. En demokratisk socialistisk revolution, må i et samfund med et parlamentarisk demokrati forudsætte, at et flertal af befolkningen tilkendegiver deres støtte ved at stemme på socialistiske partier, som så kan danne en socialistisk regering. Dette er ikke i modsætning til folkeligt engagement og klassekamp fra neden, men dialektisk med dette.

Jeg vakler ikke, som Bo antyder, i min holdning til spørgsmålet om vold og magtanvendelse. Mit grundsynspunkt er, at det bør fremgå klokkeklart i vores program, at vores ønske og strategi er at skabe socialisme ad demokratisk og ikkevoldelig vej. Og at det kun er i det tilfælde, hvor et mindretal gennem vold eller kup forsøger at forhindre flertallets (Folketingets) demokratiske beslutninger (som i Chile), at væbnet forsvar for demokratiet kan komme på tale.

Forhåbentlig kan dette selvforsvar udøves af det eksisterende magtapparat, enten fordi det bevidsthedsskred, som er sket i befolkningen, ikke er gået soldater og politifolk forbi, eller fordi de i det mindste har mere respekt for grundloven end for den økonomiske elites interesser. Det kan vi næppe forudsige i dag.

Men hvis politi eller militær allierer sig med mindretallet og forsøger at vælte en demokratisk valgt socialistisk regering ved kup, så er det klart, at de må erstattes af andre, som er loyale overfor demokratiet. Det afgørende her er altså, at det aldrig må være os, som ved hjælp af vold forsøger at vinde magten uden om demokratiet, men at vores magtanvendelse altid kun vil ske som et forsvar for demokratiet.

Jeg forstår ikke dem, som nærmest synes at foretrække en voldelig revolution. Historien viser os desværre, at voldelige revolutioner og brud oftest medfører magttomrum, som præges af voldsomme krænkelser af menneskerettighederne, brutalisering af samfundet og opbygning af militaristiske hierarkier, som øger muligheden for, at det er totalitære kræfter i bevægelsen, der ender med at sidde på magten.

Selvfølgelig kan en socialistisk bevægelse i f.eks. et brutalt diktatur tvinges ud i et voldeligt sammenstød, men det er absolut ikke noget, man skal ønske sig eller romantisere. Tværtimod.

Deltag i debatten.
Send dit debatindlæg inden den 12. maj til
debat@enhedslisten.dk

Socialismen kan ikke udvikles gradvist

Jakob Krogh, Amager Vest

Der er i EL en tendens til at se skabelsen af et socialistisk samfund som en gradvis overgang hvor, der stille og roligt kommer mere og mere socialisme i samfundet.

I Information 21.01.12. giver Pelle Dragsted udtryk for denne forståelse ud fra personlige erfaringer. "Når jeg f.eks. i Danmark tager på hospitalet, så skal jeg ikke betale for den ydelse, jeg modtager. Her har vi altså en del af samfundet, som ikke bare fungerer ud fra kapitalistiske markedsmekanismer."

Pelles konklusion ud fra eksemplet er, at det kan lade sig gøre at skabe en: "socialistisk udvikling, hvor demokratiske beslutninger og fælleseje bid for bid vinder frem på bekostning af markedskræfter og private interesser, og i sidste ende helt fortrænger kapitalismen".

Gratishospitalerne er en del af kapitalismen. Loven om offentlig sygesikring, der gjorde behandling gratis, blev vedtaget i 70'erne. En periode hvor hospitalsvæsenet blev udbygget og udgifterne steg. Daværende medicinaldirektør Johannes Frandsen forsvarede omkostningerne med, at "Sygehusregnskabet gjort op til bunds, udgifterne sammenholdt med værdien af genvundet arbejdsevne og hindret invaliditet, må vise, at sygehusdriften også økonomisk vil svare regningen". Den genvundne arbejdsevne og dermed mulighed for udbytning retfærdiggjorde udgifterne.

Det samme kan ses i uddannelsessektoren. På Socialdemokraterne.dk findes følgende begrundelse for investeringer: "Efteruddannelse og omskoling skal styrkes, så den danske arbejdsstyrke hele tiden er lige så dygtig og velkvalificeret som arbejdsstyrken i de lande, vi konkurrerer med internationalt."

Udbygningen af den offentlige sektor har ikke skabt socialisme, men sikret arbejdsdygtige og velkvalificerede arbejdere at udbytte, så dansk kapitalisme har kunnet klare sig i den internationale konkurrence.

Vi skal forsvare gratis ydelser og kæmpe for en udvidelse af dem. Men gratis tandlægebehandling er en reform indenfor kapitalismen, ikke en del af et opgør med kapitalismen. På samme måde som kampen for højere løn ikke er en kamp imod kapitalistisk udbytning, men en kamp for at blive udbyttet på bedre betingelser – en reform.

Kampen for reformer styrker kampen for socialisme, hvis erfaringerne generaliseres. F.eks. at en demokratisk valgt strejkekomite kan være udgangspunkt for mere demokratisk styring fordi, den sikrer arbejdernes demokratiske kontrol over økonomien.

Hvis ikke vi fastholder denne adskillelse mellem reformer og revolution, og, som Pelle, gør kampen for reformer til kampen for socialisme, mister socialismen sit indhold og bliver reduceret til kamp for en velfærdsstat, som det skete for Socialdemokratiet efter 2. verdenskrig.

Den fejlagtige antagelse, der gør, at Pelle kan se reformer af velfærdsstaten som socialistiske er, at han ser den offentlige sektor, som en form for socialisme, ikke som en del af nutidens kapitalisme.

Svar til Jakob Krogh

Pelle Dragsted, Frederiksberg

Jakob Krogh mener ikke, at et samfund kan bevæge sig gradvist mod socialismen. Der er i Jakobs optik kun kapitalismen med stort K og socialismen med stort S. Som vil erstatte hinanden ved et big bang, hvorefter et socialistisk evighedsrige indtræder. Jeg mener at dette synspunkt både er uhistorisk, umarxistisk og i modstrid med indholdet af vores nuværende program.

I vores program erkendes det således, at der er *"elementer i det kapitalistiske Danmark, der peger frem mod socialismen"*, og der peges konkret på velfærdssamfundet. Marx havde også blik for dette, når han i en række værker beskriver, hvordan det nye samfund vokser frem i og udvikles i det "gamle samfunds skød".

Jakob opfatter velfærdsstaten som et smart kapitalistisk komplot, der bare handler om at reproducere arbejdskraften. Jeg opfatter den omvendt som et resultat af en klassekamp, hvor arbejderbevægelsen har aftvunget sig indrømmelser, og dermed har grundlagt nogle sociale relationer, som begrænser kapitalkræfternes magt i samfundet. Og som rummer kim til en fremtidig socialistisk samfundsorganisation.

På samme måde kan vi vælge at opfatte staten som intet andet end et redskab for kapitalens magtudøvelse. Sådan var staten muligvis på Lenins tid. I dag bør vi erkende, at en stat som den danske nok er under afgørende indflydelse af den økonomiske elite, men samtidig afspejler samfundets klassestyrkeforhold. Hvis staten alene var et redskab for kapitalinteresserne, havde vi næppe selskabsskat, miljølovgivning, arbejdsmiljøregler etc.

Det jeg argumenterer for er altså, at inden for de samfund som vi kalder kapitalistiske, kan den økonomiske elites magt og dominans i samfundsstrukturerne og på staten være større eller mindre. Og omfanget af denne dominans har en afgørende betydning for samfundets styrkeforhold, og dermed for mulighederne for samfundsforandring.

Hvorfor er denne erkendelse vigtig? Jeg mener, den er vigtig, fordi den giver socialister mulighed for at arbejde for socialisme her og nu. Det sker hver gang vi fratager den økonomiske elite en del af dens kontrol med økonomien, f.eks. ved at regulere eller ved at nationalisere. Eller hver gang vi opretter en kooperativ virksomhed, gennemfører tiltag mod markedsgørelsen af den offentlige sektor og f.eks. indfører demokratisk medarbejderstyre.

Men jeg vil gerne gentage, at dette synspunkt ikke betyder at jeg tror, at et socialistisk samfund, kan skabes gennem klassesamarbejde eller uden politiske sammenstød med den økonomiske elite/kapitalist-klassen, sådan som Jakob antyder, når han beskriver mit synspunkt som reformistisk. Jeg tror bare, at der allerede inden dette brud, vil være sket nogle magtforskydninger i samfundet, som der kan bygges videre på, når socialismen skal etableres. Samfundsformer er ikke totale – men vi altid rumme forskellige sociale relationer, både fra tidligere og fremtidige samfundsformationer.

(For en uddybelse af dette synspunkt kan man læse min debat med Michael Voss på Modkraft.dk).

Enhedslisten havde den 20. april:
8.089 medlemmer

Om Rød+Grøn

Rødt i rødt

Åse Christiansen, Næstved

Redaktionen på "Rød+Grøn" har gjort op hvad 2126 læsere mener om bladet. Bl.a. ligger miljø- og klimapolitik øverst på ranglisten, så redaktionen har talt om, at "vi måske bør skrue op for dækningen af det grønne område".

Rigtig god idé! For hvad nytter diskussioner og indsatser vedr. arbejdsløshed, socialpolitik, boligpolitik osv., hvis vores livsgrundlag ødelægges?

Man kunne jo starte med at lave forsiden om, så der igen kom grønt på bladets navn. Før i tiden var det faktisk rødt og grønt, - et godt signal. Nu er navnet rødt-i-rødt, hvorfor mon?

Apropos det, så er kandidatlisterne til henholdsvis Folketinget og Hovedbestyrelsen også nærmest rødt-i-rødt:

Der er 41 kandidater til Folketinget, heraf skriver 6 (seks) mere end et ord eller en linje om klima, miljø, energi eller natur. Der er 49 kandidater til Hovedbestyrelsen, heraf skriver 7 (syv) mere end en linje eller et ord om de grønne emner. Nogle håndfulde andre skriver ét ord, og det ene ord er oftest "miljø" eller "økologi" - så er den klaret (derimod bliver vi livligt informeret om, hvad konen/manden derhjemme hedder, og hvor gamle børnene er).

Man kan åbenbart godt være rød uden at være grøn. For under 3 år siden var alle på gaden til klimatopmødet. Hold op, hvor det gik! Siden blev der mere stille, og aktivisterne blev åbenbart optaget andetsteds.

Er det ikke Enhedslistens politik at kæmpe for det grønne? Undertegnede, og sikkert mange andre, er bl.a. i Enhedslisten, fordi man selvfølgelig ikke kan være grøn uden at være rød!

Nærlæs kandidatlisterne og bemærk hvilke kandidater, der både er grønne og røde. Det er svært at finde dem, men forsøg. Det er vigtigt at vælge nogle, der også vil arbejde med denne del af Enhedslistens erklærede politik!

Svar til Pelle Andersen-Harild

Simon Halskov, Brønshøj-Vanløse, redaktør af Rød+Grøn

Kære Pelle.

Mange tak for dit indlæg. Du har helt ret i, at klima og miljø ifølge læserundersøgelsen skal opprioriteres, og som jeg skrev i aprilnummeret af Rød+Grøn, talte redaktionen også inden læserundersøgelsen om, at der skal mere fokus på det grønne område.

Der er dog mange emner, som vi medlemmer ønsker mere om, og faktisk var socialpolitik det mest efterspurgte i undersøgelsen (selvom vi næsten hver måned bringer flere artikler om socialpolitik).

Der er ikke tale om, at redaktionen ikke interesserer sig for det grønne område, vi er skam både grønne og røde, ligesom de fleste andre medlemmer. Når vi planlægger medlemsbladet, sker det dog ikke ud fra egne ønsker og interesser men i høj grad ud fra, hvad vi tror, de fleste medlemmer gerne vil vide noget mere om.

Et af hovedformålene med læserundersøgelsen var at få et klarere indtryk af, om vores prioriteringer stemmer overens med medlemmernes forventninger og interesser, hvilket størstedelen af de mange besvarelser understreger, at prioriteringerne i det store hele gør. Dog er der som nævnt et ønske om mere fokus på det grønne, hvilket redaktionen naturligvis tager til efterretning - ligesom vi forholder os til alle andre forslag.

Opprioritér miljøet

Pelle Andersen-Harild, Frederikssund

Enhedslisten medlemmer vil gerne læse mere om klima og miljø i vores medlemsblad. Det er emner, der helt klart ikke har interesseret redaktionen. Bladet bliver i høj grad skrevet af redaktionen, så hvis de ønskede emner skal fylde mere i rød-grøn i fremtiden, så bliver man nok nødt til at se ud over redaktionens egen næsetip og finde skribenter i den store medlemsskare, der ved noget om miljø og klima. Det skulle ikke være svært.

Men det er ikke alene i redaktionen af rød-grøn, at den er gal. Det er også galt med det grønne i den øvrige del af organisationen. Der er kun ansat en enkelt sekretær til at tage sig af miljø, landbrug, skovbrug, natur, klima, dyrevelfærd, økologi, fødevarer, fiskeri og energi. Og det er for lidt! F.eks. viste de nyligt overståede energiforhandlinger sig så omfattende, at det var nødvendigt i en periode at supplere med en tidligere erfaren miljøsekretær. Men det er ikke en permanent løsning. Derfor er det ikke bare redaktionen af rød-grøn, der må blive mere grønne; også forretningsudvalget og hovedbestyrelsen må prioritere det grønne højere. Man kunne starte med at ansætte en ekstra miljøsekretær, så området får noget af den vægt, det bør have.

Om Årsmødet

En trussel mod medlemsdemokratiet

Rie Jungmann, Anne Overgaard, Gitte Pedersen, Eva Nordhagen, Hans Henrik Nielsen, Nørrebro Park

Vi er blevet opmærksomme på, at der på årsmødet 2012 kun kan deltage delegerede. Dette betyder, at hverken suppleanter eller gæster kan komme på talerstolen - og dermed heller ikke tage del i debatten på dette års årsmøde.

Denne måde at forme og omdanne vores medlemsdemokrati kan vi ikke godkende, og kræver dermed denne beslutning diskuteret og omgjort inden årsmødet 2012.

Enighed om skattepolitik for ejerboliger

Marianne Frederik, Amager Øst, medlem af Hovedbestyrelsen

Margit Kjeldgaard og Per Bregengaard skriver i sidste nr. af RG, at de er uenige i HB's forslag til skattepolitik for ejerboliger. Og det er okay. Men de skriver ikke, at der er enighed om en hel del punkter, her og nu. Det er ærgerligt, at de to grupper, der har arbejdet med dette ikke kunne samles om et fælles udspil på det boligpolitiske seminar, om hvad der var enighed og hvad der var uenighed om.

Sådan som jeg læser forslagene er der enighed om en aktuel politik mht. at ophæve skattestoppet for ejendomsværdiskatten, at ejendomsskatten (også kaldet grundskylden) for ejerboliger reguleres og langsomt hæves, at rentefradraget langsomt udfases.

Mens der er uenighed om en mere langsigtet politik.

Tilmeld dig nyhedsbrevet på
www.enhedslisten.dk

En solidarisk boligskattepolitik

Lasse P. N. Olsen, Aalborg, medlem af Hovedbestyrelsen

Priserne på ejerboliger i Danmark steg uafbrudt fra 1995 til 2007, og det har nogle boligejere tjent formuer på. Andre boligejere har måttet optage lån, de knapt kan betale, for at købe en passende bolig.

I store dele af landet – f.eks. den egn i Vendsyssel, hvor jeg er vokset op – findes der stort set ikke andre boligformer end ejerboliger. Der har boligejerne ikke scoret store gevinster, snarere tværtimod: Arbejdspladserne, den lokale folkeskole, bussen og den lokale købmand forsvinder.

VKO's fastfrysning af ejendomsværdivurderingerne (også kaldet boligskattestoppet) bidrog til stigningen i boligpriserne, men ifølge Nationalbankens rapport "Kan boligpriserne forklares?" fra 2011 er det først og fremmest mulighederne for afdragsfrihed, belåning af friværdi og andre fleksible lånetyper, der er hovedforklaringen på de eksplosive prisstigninger på det danske boligmarked.

Det siger sig selv, at når priserne stiger, så rammer det almindelige mennesker hårdest. Det samme sker, når boligpriserne falder, og tusindvis af boligejere har nu lån så store, at de overstiger værdien af deres bolig. De er teknisk insolvente.

Når årsmødet inden længe skal vedtage Enhedslistens politik om beskatning af ejerboliger, skal vi derfor forholde os til en situation, at nogle rige boligejere er blevet rigere, mens andre boligejere – lønmodtagere, folkepensionister og dagpengemodtagere – er økonomisk sårbare, og selv små ændringer i deres forhold kan tvinge dem fra hus og hjem.

For os som socialister må det, som jeg ser det, være et mål at finde måder at beskatte de rigeste uden samtidig at beskatte almindelige mennesker hårdere. Her er jeg ikke sikker på, at afskaffelse af boligskattestoppet er det bedste middel.

Margit Kjeldgaard og Per Bregengaard skriver i aprilnummeret af R+G, at hvis lavtlønnede og folkepensionister får problemer med stigende boligskatter, må de få nedsparingslån eller sælge deres bolig til staten. Nedsparingslån vil sige, at pressede boligejere betaler af på gamle lån ved at optage nye lån i boligens friværdi – en af de mekanismer, der var med til at oppuste boligmarkedet. Dette er for mig at se uholdbart, og det gavner kun bankerne.

Det ville naturligvis være fint, hvis pressede boligejere kunne sælge deres bolig til staten, men der skal både lovændringer og milliardbevillinger til, før denne løsning bliver andet end tom snak.

Årsmødet skal behandle to hovedforslag om boligskattepolitik, og det er positivt, at der er stor enighed mellem årsmødeforslag 5.1 fra HB og 7.5 fra Margit m.fl. omkring tiltag på kort sigt.

Uenighederne handler mere om hvilken politik, der er mest solidarisk på længere sigt.

Jeg ser frem til, at årsmødet afklarer, om det skal væres vores politik, at boligejerne skal beskattes, når de scorer en arbejdsfri gevinst ved salg af bolig, eller om boligejerne skal beskattes, når deres boliger stiger i værdi – uanset om værdien realiseres eller ej.

Rød-grøn bolig- og trafikpolitik

Jean Thierry, Nordvest

Enhedslistens politik skal gerne på alle områder føre Danmark og verden i en meget mere grøn og rød retning. Det gælder også omkring boligpolitik og trafikpolitik.

Jeg vil gerne anbefale alle at læse opgørelsen om fordele og ulemper ved forskellige former for boligskat, og af hvem der gavnes af de forskellige former.

Vi har brug for en socialt afbalanceret boligskattepolitik. Den udgave, som HB foreslår lever ikke nødvendigvis op til dette. En skat på salgsgevinsten ved den endelige udgang fra ejerboligmarkedet uden, at der er løbende beskatning, risikerer at udsætte beskatningen næsten uendeligt og kan skabe endnu større ulighed. Derfor vil jeg anbefale de forslag og ændringsforslag som sikrer den sociale og økonomiske forsvarlighed, bibeholder den løbende beskatning og indfører en mere retfærdig beskatning af salgsgevinster ved hver bolighandel.

Jeg vil også anbefale forslagene om almengørelse af flest mulige boliger, fordi boligskat og boligsocial politik ikke er nok. En politik for almengørelse indgår desværre ikke i den ellers på mange måder gode boligsociale politik fra sidste år.

Almengørelse er en socialisering og afkapitalisering, hvilket Enhedslisten jo må være for, og gør boligerne tilgængelige for mange flere. Det muliggør en mere afbalanceret boligsituation og vil mindske diskriminationen. Det er ikke holdbart, at 20 % af boligerne, nemlig de almene i dag skal stå for 100 % af den boligsociale anvisning, også derfor er almengørelse en rigtig god idé.

Endelig er spørgsmålet om sporvogne/letbaner versus endnu mere metrobyggeri afgørende for Enhedslistens troværdighed som et parti der mener den sociale lighed og miljøet alvorligt og prioriterer den rigtige politik højere end kærlighed til betontunneller. Det er også landspolitik, da metroselskabet er delvist statsejet.

Set i et rødt og et grønt perspektiv er metrobyggeri aldrig en bedre løsning. Letbaner/sporvogne er altid bedre og langt billigere, da vi kan få langt mere kollektiv trafik for de samme penge.

Valget af det ekstremt dyre og forurenende metrobyggeri frem for letbaner/sporvogne bygger på en ideologi om, at biltrafik er den grundlæggende trafikform, og at den kollektive trafik skal ned under jorden for at give plads til bilerne. Det mener Enhedslisten forhåbentlig ikke. Det er ikke kun et økonomisk og økologisk spørgsmål, men også et socialt spørgsmål, nemlig om mængden af kollektiv trafik.

I stedet for de 21 km metro, der er i drift og de 15,5 km metrocityring, der er ved at blive bygget, med kæmpe gener og forurening til følge, kunne vi have minimum 180 km med letbane/sporvogne. Det vil sige en stort set komplet elektrisk kollektiv trafik i København og forstæder. Tænk hvor godt det ville være.

Nu vil Københavns kommune så gerne i princippet bygge letbane, men der skal lige bygges mere metro først "for at kunne forbinde letbanen". Det vil sige, at alle pengene igen bliver slugt af en kort metrostrækning. Der må vi sige klart fra og vise, hvordan vi prioriterer.

Brug dit netforum

Bland dig i diskutionerne – eller opret dit eget emne
netforum.enhedslisten.dk

Du har modtaget en adgangskode på mail.
Hvis du ikke kan finde den eller ikke har modtaget den,
kan du få en ny på netforum.enhedslisten.dk

Diverse

Krig og fred-udvalg

Peter Henning, Helsingør

"Hvad skal det nytte" sagde Viggo Hørup i 1883 - om Københavns befæstning. Til årsmødet har fredsvagten stået hver dag 3851 dage.

Taler det ikke for et udvalg? På fredsvagten mødte jeg forleden en iraner der mente at Taliban i dag er stærkere end for 10 år siden. Det mener efterhånden et stort flertal. En virkelig ekspert - præsident og leder af de vestalliererede hære ved Europas befrielse 1944-45 udtalte i 1953: "Hvert gevær - hvert krigsskib - hver raket er faktisk et tyveri fra dem som sulter - dem som fryser og ikke har tøj".

Oprustningen koster ikke blot penge. Den koster arbejdernes sved videnskaben deres genialitet og håbet for vore børn"

Krige er nok kapitalismens værste resultat. Det er på tide at vort internationale parti ikke nøjes med et ad hoc udvalg. I 1970 havde vi endda en radikal nedrustningsmininister. I min ungdom for 60 år siden var der hos de radikale 4-5 overbeviste pacifister. I dag er der slet ingen i hele Folketinget. Lad os komme i gang nu.

P.S.: Emnet har været behandlet i vor lokale partiforening.

Fælles front mod finanskapitalen

Ole Waagensen, Lolland

I forbindelse med finanslovsforhandlingerne lykkedes det enhedslisten at få afskaffet fattigdomsydelserne - et smukt initiativ og positivt resultat der kostede i omegnen af 200 mio. kr. i statskassen.

Nu stjæler den selv samme regering - som Enhedslisten vil trække til venstre - ca. 2 mia. kr. fra de syge og handicappede. Har enhedslisten trukket regeringen til venstre?

Slemt og værst er, at det at stjæle fra de absolut svageste grupper ikke skyldes en samfundsøkonomisk nødvendighed (når man på få timer kan stille 500 mia.kr. til rådighed for finanskapitalen - bankerne - er 2 mia. kr. peanuts).

Man "reformerer" ikke i forhold til de syge og handicappede fordi det er en økonomisk nødvendighed. Man stjæler med arme og ben fra de svage netop af denne grund - de er svage.

Enhedslistens opgave ligger lige for. At gøre de svage stærke! Vejen hertil er lige så klar og tydelig som den er uomgængelig - samling af de svages kræfter. Gennem en fælles front vendt mod kapitalismens mest perverterede fremtræden, den snyltende, uproduktive og samfundsskadelige finanskapital skal den kraft rejses der kan være "de riges ris og de fattiges værner".

At gå til kamp mod finanskapitalen er at udråbe ikke mindre end verdens herre som fjenden - en gigantisk modstander med ubegrænsede magtmidler og med manges års erfaring i manipulation, svigt og undertrykkelse med alle til rådighed stående midler.

Som sagerne står nu, udgør Enhedslisten ikke noget der bare kunne ligne en værdig modstander til finanskapitalen, men - og dette men er afgørende - stort set alle andre end finanskapitalen har en objektiv interesse i at få omstyrtet dens herredømme. Der foreligger således objektivt set mulighed for en endog meget bred fælles front, nationalt som internationalt.

Enhedslisten må påtage sig den opgave, at gå forrest i skabelsen af en bred, demokratisk bevægelse i kampen mod finanskapitalen.

Ud af en sådan vil socialismen uvægerligt vokse frem.

Samfundsbank

Rikard Clausen, Guldborgsund

Vi får aldrig en revolution i Danmark, blandt andet fordi vi har for dårligt vejr og for kort tid mellem frokostpauserne... men vi kunne lære en del af Lars Løkke. Han ville jo gerne privatisere hele sundhedssektoren ved at udkonkurrere det offentlige (oven i købet med vores penge).

Vi kunne jo udtænke en samfundsbank med demokratisk valgt bestyrelse, etisk regelsæt, ordentlig aflønning uden griskhed, udlån til innovation (lang sigt), små decentrale filialer overalt i DK, overskuelige "priser" uden gebyrgribberi, rimelige renter af indestående osv., som hurtigt vil blive populær og konkurrencedygtig i forhold til det grådige sammenrend af privatkapitalistiske monopoler (bank-forsikring-pension-pærevælling).

Man kunne jo nok finde 50.000 partimedlemmer som havde hver 2.000 kr. til at starte projektet? Skør idé? Muligvis - men den er ny! Hvad fås for 100 mio. kr.?

Min første generalforsamling

Peder Svendsen, Djursland

Engang troede jeg (kun som stemme) at SF havde eneret på at kunne kalde sig socialistiske, men efter min indtræden i Enhedslisten, har jeg fundet ud af at det handler lige så meget om hvad jeg selv indeholder. Hvad tænder mig, hvad banker mit hjerte for (hvis ikke lige for Johanne Louise) nå spøg til side, men på mandag skal jeg til min første generalforsamling i partiet, og jeg prøver ikke at finde nogle skræddersyede holdninger som gør mig skidelækker at høre på, jeg møder bare op. Jeg går aldrig af vejen for en god debat, og jeg glæder mig til mødet, føler mig lidt som Røde i Matador. Det er mandag d. 16/4. Jeg mener jeg har nogle meninger om at vi bare skal smide håndklædet i ringen og lade Helle Thorning underskrive EU's finanspagt, eller skal vi forlange med næb og klør en folkeafstemning om sagen. Helle er da pissebange for at kaste det ud til folkets afgørelse, fordi hun ved, at danskernes holdning til EU er enten ligegyldighed eller modstand.

Løgnagtig og højreorienteret manipuleret tv-dækning

Søren Andreas Juul-Nielsen, Aarhus

Vi deltog den 31. marts i en historisk enestående demonstration i Aarhus for mangfoldighed og mod fascisme. En fantastisk stemning af befrielse og glæde blandt adskillige tusinde demonstranter, fra nær og fjern, alle aldre, alle forskellige mennesker, med også overalt gennem byen begejstrede mennesker fra vinduer overalt vinkende glade.

En af de største demonstrationer i Aarhus i nyere tid. Fredelig og vellykket. En sejr for det folkelige krav om fred, mangfoldighed og mod undertrykkelse og fascisme.

Når man så uforvarende kommer til at åbne for tv-nyhederne (det bør man aldrig gøre) ser man en "reportage" der slet ikke omhandler den demonstration man har været til, men udelukkende taler om at politiet har arresteret mindre grupper som påstås at have ville genere de fredelige fascister og racister! Intet som helst andet. Ikke så meget som et enkelt billede fra demonstrationen. Kun politiets vogne.

Skamfuldt at vi i et antaget demokratisk samfund har en sådan "nyhedstjeneste" der mht. forvrængning, manipulation, censur og løgn lever op til niveauet i diktaturstater.

Fælles front mod finanskapitalen

Ole Waagensen, Lolland

I forbindelse med finanslovsforhandlingerne lykkedes det enhedslisten at få afskaffet fattigdomsydelserne – et smukt initiativ og positivt resultat der kostede i omegnen af 200 mio. kr. i statskassen.

Nu stjæler den selv samme regering – som Enhedslisten vil trække til venstre – ca. 2 mia. kr. fra de syge og handicappede. Har enhedslisten trukket regeringen til venstre?

Slemt og værst er, at det at stjæle fra de absolut svageste grupper ikke skyldes en samfundsøkonomisk nødvendighed (når man på få timer kan stille 500 mia.kr. til rådighed for finanskapitalen – bankerne – er 2 mia. kr. peanuts).

Man "reformerer" ikke i forhold til de syge og handicappede fordi det er en økonomisk nødvendighed. Man stjæler med arme og ben fra de svage netop af denne grund – de er svage.

Enhedslistens opgave ligger lige for. At gøre de svage stærke! Vejen hertil er lige så klar og tydelig som den er uomgængelig – samling af de svages kræfter. Gennem en fælles front vendt mod kapitalismens mest perverterede fremtræden, den snyltende, uproduktive og samfundsskadelige finanskapital skal den kraft rejses der kan være "de riges ris og de fattiges værner".

At gå til kamp mod finanskapitalen er at udråbe ikke mindre end verdens herre som fjenden – en gigantisk modstander med ubegrænsede magtmidler og med manges års erfaring i manipulation, svigt og undertrykkelse med alle til rådighed stående midler.

Som sagerne står nu, udgør Enhedslisten ikke noget der bare kunne ligne en værdig modstander til finanskapitalen, men – og dette men er afgørende – stort set alle andre end finanskapitalen har en objektiv interesse i at få omstyrtet dens herredømme. Der foreligger således objektivt set mulighed for en endog meget bred fælles front, nationalt som internationalt.

Enhedslisten må påtage sig den opgave, at gå forrest i skabelsen af en bred, demokratisk bevægelse i kampen mod finanskapitalen.

Ud af en sådan vil socialismen uvægerligt vokse frem.

Den stærkt tiltrængte Irak-kommission

Magnus Falko, Brønshøj-Vanløse

Den tiltrængte Irak-kommission skal, som medierne udtrykker det, undersøge den danske militærindsats i Irak og baggrunden for Danmarks deltagelse i krigen. Der er noget, der absolut må indgå i undersøgelsen, ellers er den meningsløs – nemlig:

1) Baggrunden for, at krigen overhovedet opstod.

2) Herunder bør EL sikre, at man inddrager manden, kaldet »Curveball«, som gav de falske efterretninger, der ledte til USA's invasion af Irak. Han lever i dag frit i Tyskland under politibeskyttelse. Ja, du læste rigtigt. Beviserne for Curveballs fupnummer var tilgængelige allerede før krigen, og havde der ingen Irak-invasion været, havde der ingen dansk deltagelse været. Derfor bør EL presse på for, at kommissionen undersøger, om danske politikere eller efterretningsvæsener har bidraget direkte eller indirekte til, at Curveball ikke for længst er retsforfulgt og straffet.

Var historien om Curveball et filmmanuskript, ville den blive afvist som for urealistisk og langtude-konspiratorisk. Dette bør dog ikke holde os tilbage, hvis vi vil gøre vort til at vise andre, at Vesten er et troværdigt retssamfund, og hvis vi vil sikre, at noget lignende ikke sker igen. Jeg anbefaler DR-TV's dokumentar 'Manden som løj verden i krig' om Curveball. Den kan ses på www.dr.dk.

3) EL bør sikre, at CIA-flyene og -fængslerne i høj grad inddrages, nu de desværre ikke fik deres egen specifikke undersøgelseskommission.

Blandt europæiske statsledere og i EU-systemets top er der et udbredt skødehundeforhold til USA. Den mulige baggrund herfor skitserer jeg i mit skrift '»EUSA« – genrejsningen af romerriget?' på internettet (versionen fra juli 2008).

7. december 2005 besøgte USA's Condoleezza Rice Bruxelles. Hverken EU's regeringschefer eller EU's udenrigschef Javier Solana stillede direkte spørgsmål til hende om eksistensen af hemmelige CIA-fængsler. De stillede sig alle uden videre tilfredse, da denne udenrigsminister fra det – endnu ikkeretligt – anklagede land(!) forsikrede om, at USA overholder internationale normer og regler. Tre dage efter skrev Information: »Mens europæerne lyttede til Rices smukke programerklæringer væltede det ind med vidneudsagn fra eks-fanger, der er blevet kidnappet af CIA og europæiske efterretningsagenter og sendt til de berygtede 'sorte steder' – hemmeligt CIA-styrede interneringslejre. (...) Og Polen og Rumænien tør ikke bekræfte. Det ville skade deres forhold til USA og EU.«

Angivelig af samme årsag droppede Merkel-regeringen i 2007 at kræve 13 CIA-agenter udleveret i sagen om den tyske statsborger Khaled el-Masri, der i 2003 blev bortført af CIA, fløjet til Afghanistan og forhørstorteret gennem fem måneder. El-Masri var uskyldig. Han er i dag et nedbrudt menneske.

EU er ikke en modvægt til USA, som dele af S og SF påstår. Faktum er, at en Europahær stod på ønskelisten hos CIA-organet American Committee on United Europe allerede i foråret 1951 i samarbejde med The European Movement. Det dokumenteres i bogen 'The Hidden Hand' af historiker Richard J. Aldrich.

Nu skal alle spare – undtagen soldaterne

Henning Sørensen, Djursland

Socialdemokraternes veteraner ville vende sig i deres grave, hvis de kunne se, at deres gamle parti, der har opbygget velfærdsstaten, nu har nedsat en kommission, der på værste borgerlige vis har til opgave at nedbryde samme velfærdsstat.

Kun på et område vil regeringen ikke være smålig: Med hensyn til at bruge penge på de soldater, der er kommet til skade i de krige, som det militaristiske folketingsflertal har bragt vort land ud i. Disse veteraner har indtil nu kostet vort land en halv milliard kr., og på dette område "skal vi ikke være smålige" har krigsminister Nick Hækkerup (S) udtalt. Naturligvis skal tilskadekomne soldater hjælpes af det offentlige som alle andre, der har foretaget tåbelige, selvskadende valg i livet. Den folkelige solidaritet bør være uden grænser.

Men for alle andre, der lider under "selvskabt plage" for nu at bruge en vending fra en salme, bliver der strammet op og skåret ned. Det gælder således på det område som jeg som organiseret afholdsmand har arbejdet med fra min tidligste ungdom, hjælp til alkoholister, hvor der bliver stadig vanskeligere at få midler til forskellige hjælpeforanstaltninger. Det samme gælder i endnu højere grad for sygdomme der ikke skyldes ukloge valg i livet: Antallet af sygedage på arbejdspladserne skal presses ned, det bliver stadig vanskeligere at opnå førtidspension og efterløn er blevet ødelagt til skade for de der i et langt livhar haft det hårde slæb.

Men når talen er om soldater, der med åbne øjne er gået ind til et livsfarligt "arbejde", som tilmed efter mine begreber har skadet vort lands omdømme, og som følgelig bliver invalideret, så må der endelig ikke vises smålighed, og KFUM opfører særlige boliger til dem.

Ikke mindst arbejderklassen bør gøre oprør mod den forherligelse af mennesker der ikke blot har skadet sig selv; men også deres land.

Religion, videnskab og socialisme

Erik Thyge Nielsen, Frederikshavn

I aprilnummeret fremfører Henrik Nisbeth det synspunkt, at religion ikke hører hjemme i et socialistisk parti. Henrik Nisbeth er formodentlig Marxist, og som sådan tilslutter han sig videnskabelig materialisme.

Religion handler om tro, spiritualitet, fantasi. Videnskab handler om viden. Ifølge Albert Einstein er " fantasi vigtigere end viden. Viden er begrænset. Fantasi omslutter hele verden."

Jeg mener, som Albert Einstein, at man kan tage videnskab alvorligt og acceptere validiteten af dens empiriske opdagelser uden at tilslutte sig videnskabelig materialisme.

"Alles Leben ist Problemlösen", siger filosoffen, Karl R. Popper. En sammentænkning af tro, fantasi og viden, skaber grundlag for en mere reflekteret opfattelse af virkeligheden og dermed en mere reflekteret problemløsning.

Hvis socialismens målområder omfatter medmenneskelighed, miljøbeskyttelse og verdensfred, så er der behov for både tro, fantasi og viden i et socialistisk parti.

Som psykolog og lærer mener jeg, at det er vigtigt, at man ikke kun videregiver viden. Elevernes sind skal åbnes for værdier som godhed, medfølelse, evne til tilgivelse og fordragelighed. Bl.a. disse egenskaber er simpelthen uundværlige, hvis fremtiden skal rumme en medmenneskelig, miljøvenlig og fredelig verden.

"Gud er lys, og der er intet mørke i Gud." 1. Joh. 1,5.

Svar til Erik Thyge Nielsen

Henrik Nisbeth, Esbjerg

Jeg må indrømme at der er mangt og meget i Erik Thyge Nielsens indlæg der forekommer mig særdeles besynderligt.

Først skal jeg da gå til bekendelse: Ja, jeg er marxist og jeg tilslutter mig den videnskabelige materialisme. Det har ETN fået rigtig fat på.

Men så går det galt for ETN. Udsagnet: "Religion handler om tro, spiritualitet, fantasi. Videnskab handler om viden" holder ganske simpelt ikke vand. Der er mange religioner der ikke 'handler om tro, spiritualitet, fantasi'. Og tro er et ord med en meget bred betydning. Det kan bare betyde antagelse og så hører det også hjemme i videnskaben, men i kristendommen betyder det tiltro, at man skal lægge sit liv i Guds hånd. Og det hører i hvert fald ikke hjemme i et socialistisk parti.

Men videnskab er ikke bare viden. Der har da været brug for fantasi for at nå frem til mange af de store videnskabelige opdagelser. Men det betyder da i hvert fald ikke at fantasien er større end viden. Når man er nået frem til at formulere en teori, er det videnskabens opgave at søge teorien verificeret ud fra den viden man har og har indhentet. Og derved bliver antagelsen eller troen til viden. I den forstand er der kun en gradsforskel mellem tro og viden.

Men i religiøs forstand er det helt anderledes. Religion er det der kun kan tros, men aldrig bevises. Så enten roder ETN med sine begreber, eller også opfordrer han til at give slip på viden eller underordne den det ubeviselige. Og det hører ikke hjemme i et socialistisk parti.

For at nå socialismens mål er det naturligvis også nødvendigt med fantasi, men absolut ikke med tro i religiøs forstand.

Slutbemærkningen om en lærers opgave er også nonsens. Det kan jeg sige som cand.mag. med 30 års undervisningserfaring. Lærerens opgave er at videregive viden, men gennem hans optræden kan eleverne blive påvirket angående 'godhed, medfølelse, evne til tilgivelse og fordragelighed', og bliver det forhåbentlig også. Men man kan da ikke undervise i det; i mine øjne ligner det åndelig voldtægt at indoktrinere disse ting.

Jeg må fastholde: Religion hører ikke hjemme i et socialistisk parti

Kom og lær **Enhedslisten** at kende

Rejseholdet kommer til Region Sjælland og Hovedstaden og holder introduktionskursus, hvor alle nye medlemmer kan få en introduktion til Enhedslisten som parti og ikke mindst høre om, hvilke muligheder du har som medlem for at få indflydelse på Enhedslistens politik og organisation.

Kurserne afholdes: **lørdag den 12. maj 2012 i Det Røde Hus, Holmegårdsvej 2, 3400 Hillerød.**
og **søndag den 13. maj 2012 i Kulturforsyningen, Voldgade 1, Nykøbing Falster.**

Dagens program:

11.00: Enhedslistens historie og værdigrundlag
12.00: Frokost
13.00: Demokratiet i Enhedslisten. Om struktur, vedtægter og hvordan du får indflydelse
14.00: Kaffe og kage
14.15: Den politiske situation og Enhedslistens opgaver
15.45: Mødeevaluering og afslutning

Af hensyn til forplejning og begrænsede antal pladser bedes du melde dig til hos landskontoret på landskontoret@enhedslisten.dk eller på tlf. 33 93 33 24 senest onsdag den 9. maj 2012, hvor du også kan få evt. spørgsmål besvaret. Frokosten koster 30 kr. Vores håb er, at vi får en rigtig hyggelig, sjov og oplysende dag, hvor du bliver klogere på Enhedslisten og får mulighed for at diskutere politik.

Vi glæder os til at møde dig!

Rejsehold: Gunna Starck, Pernille Skipper, Nikolaj Villumsen, Tobias Clausen, Christian Holtet, Maibritt Kerner og Søren Søndergaard.

Vild vækst og **bæredygtighed** - hænger det sammen?

I et år har Enhedslisten haft et politisk/økonomisk udvalg. Udvalget har pt. 45 på maillisten, hvoraf godt en fjerdel på forskellig vis er aktive i udvalgsarbejdet. Udvalget beskæftiger sig med den globale og nationale fordeling af produktion og handel (herunder vækstbegrebet og bæredygtig økonomi), den nationale økonomiske udvikling (hvor politiske planer kan analyseres og kommenteres), samfundsøkonomiske problemstillinger i det eksisterende private erhvervsliv og hvordan Enhedslistens mål om mere kollektive ejerformer kan konkretiseres og realiseres. Og grundlæggende: Økonomien set i en større samfundsmæssig og ideologisk sammenhæng.

Udvalget har bl.a. afholdt kriseseminar og udgivet pjecer. Interesserer emnerne eller arbejdet dig, finder du nærmere oplysninger på politisk-oekonomisk.enhedslisten.dk.

Christian Tastrup, kontaktperson, tlf. 61 51 59 26.

4 Møder og arrangementer

G Generalforsamling **M** Medlemsmøde **O** Offentligt møde **A** Andet

Amager vest (M) 16. maj 19.00
ISe mere på amager.enhedslisten.dk

Billund (M) 15. maj 19.00
om beretning fra årsmødet
Fri Sam, Banegårdsvej 45, Grindsted

Billund (M) 4. jun 19.00
Fri Sam, Banegårdsvej 45, 7200 Grindsted

Christianshavn (M) 22. maj 19.30
Christianshavn Beboerhus, Dronningensgade 34, 1420 København K

Djursland (M) 14. maj 19.15
Café Kolind Kolind

Djursland (G) 24. maj 19.00
Stiftende Generalforsamling i Syddjurs Afdeling, biblioteket i Rønde.

Frederiksberg (A) 13. maj 12
Brunch med politisk oplæg. Enhedslisten Frederiksberg, Hostrupsvej 8, kld.., 1950 Frederiksberg C

Frederiksberg (M) 15. maj 19.30
Enhedslisten Frederiksberg, Hostrupsvej 8, kld..

Frederiksberg (A) 21. maj 19.30
Filmklub. Enhedslisten Frederiksberg, Hostrupsvej 8, kld..

Frederiksberg (A) 23. maj 19.30
Studiekreds om Enhedslistens Principprogram. Hostrupsvej 8, kld.

Faaborg-Midtfyn (M) 13. maj 13
Lars Bennedbæk, Klaus Berntsens Vej 14, Eskilstrup, 5750 Ringe

Gladsaxe (M) 10. maj 19.30
Emne kommer i Ø-Nyt nr. 270. Gladsaxe Hovedbibliotek, lokale 2

Gladsaxe (A) 24. maj 19.30
Gladsaxe Distriktsmøder i de 5 distrikter. Der udsendes seperat brev om dagsorden + steder

Guldborgsund (M) 22. maj 19
Kulturforsyningen, Voldgade 1, 4800 Nykøbing F

Guldborgsund (M) 29. maj 19
Temamøde. Kulturforsyningen, Voldgade 1, 4800 Nykøbing F

Herlev (M) 24. maj 19.00
Medborgerhuset, Herlevgårdsvej 18, 2730 Herlev

Hillerød (A) 12. maj 11-15
Introduktionsmøde for nye og andre interesserede Røde hus

Hillerød (O) 14. maj 19
Gældskrisen, endnu mere EU og Finanspagten. Røde hus

Hillerød (O) 15. maj 19
Fælleslisten i Hillerød afholder offentligt møde: Hvordan har folkeskolen det i almindelighed og i Hillerød i særdeleshed. Røde hus

Holbæk (M) 30. maj 19.-21.30
Biblioteket i Holbæk, Nygade 9-13, 4300 Holbæk

Holstebro-Struer-Lemvig (A) 9. maj 18.00
Åbent Bastyrelsesmøde. Aktivitetscenteret, Danmarksgade 13A, 7500 Holstebro

Holstebro-Struer-Lemvig (M) 9. maj 19.00
Aktivitetscenteret, Danmarksgade 13A, 7500 Holstebro

Hvidovre (A) 6. jun 18
Forfattermøde hos Benthe Østrup Madsen, Langkildevej 6 H, 2650 Hvidovre

Køge (O) 8. maj 19.30
Peter Abrahamsen fortæller og spiller sange af Carl Scharnberg, Entre 80,-kr. Kulturhus Køge

Nordvest (O) 30. maj 19-21
Debatmøde om EU. Bogcafeen NV, Frederikssundsvej 64, st

Nørrebro - Blågård (M) 16. maj 19.30-21.30
Støberiet Blågårdens Medborgerhus, Blågårds Plads , 2200 København N

Odense (A) 16. maj 18.30-19.30
Introduktionsmøde for nye medlemmer. Absalonsgade 26, Odense C

Odense (M) 16. maj 19.30
Om kapitalismens krise, oplæg af Anders Lundkvist.Absalonsgade 26

Roskilde (A) 12. maj 13-17
Seminar om krise, europagt, budgetlov, med økonom Jesper Jespersen

Roskilde (M) 15. maj 19-21.30
Klostermarksskolen, Kongebakken 19, lokale 2 , 4000 Roskilde

Rødovre (G) 14. maj 19
Rødovregård, Kirkesvinget 1, Rødovre

Samsø (M) 9. maj 19-21
Pia Birkmand, Toftebjergvej 3 Samsø

Skive (A) 9. jun
Sommerfrokost-halvårsmøde.

Svendborg (M) 23. maj 19-21.30
Enhedslisten Svendborg, Møllergade 105, 5700 Svendborg

Thy-Mors (M) 15. maj 19.30
Årsmøde+kommunalpolitik Plantagehuset, Plantagevej 18

Vejle (M) 16. maj 19.00
Emnet er årsmødet 2012. Bygningen, Ved Anlægget 14B, 7100 Vejle

Vejle (A) 2. jun
Grillaften for Enhedslisten Vejle. Se vejle.enhedslisten.dk

Vesterbro (A) 4. maj 19.30
4. maj fakkeloptog fra Halmtorvet

Viborg (A) 10. maj 17
Åbent arbejdsudvalgsmøde Borgerhuset "Stationen", Ll. Sct. Hans Gade 7, 2., lokale 5., 8800 Viborg

Viborg (A) 29. maj 17
Åbent arbejdsudvalgsmøde Borgerhuset "Stationen", Ll. Sct. Hans Gade 7, 2., lokale 5., 8800 Viborg

Ydre Nørrebro (M) 10. maj 18
med spisning, HUSET 111c, Jagtvej 111c (baghuset)

Regioner

Storkredsen Nordsjælland (A) 12. maj 11-16
Introduktionsmøde for nye og andre interesserede medlemmer. Røde hus

1. maj arrangementer

Aalborg
08.00 Morgenmøde i Socialisternes Hus
12.00 Bod i Fælledparken
18.00 Aftensmad i Socialisternes Hus

Aarhus
12.00 Rådhuspladsen
14.00 Tangkrogen

Allerød
07.00 Centerhallen, Arr. S/SF/Ehl. og LO

Amager vest
09.00 Morgenmøde, Christianshavns beboerhus

Ballerup
09.00 Morgenmøde, arr: Enhedslisten og SF

Billund
Engen i Grindsted i samarbejde med LO.

Gladsaxe
09.00 Morgenmøde, Buddinge skole

Herlev
09.30 Morgenmøde, arr: Ehl og SF, Medborgerhuset

Hillerød
9.00 Morgenkaffe med talere og musik, 3F Milnersvej 41D.
11.00 Demonstration fra 3F til 'Posen'

Holbæk
09.00 Morgenmøde hos 3F/Holbæk, arr: LO/S/SF/Ehl
14.00 Østre Anlæg/Holbæk

Holstebro-Struer-Lemvig
12.00 Optog fra Nørreportcentret kl. 12

Hvidovre
08.00 Risbjerggård, Hvidovrevej 241

Høje Taastrup
08.00 Morgenmøde hos 3F Pile Allé 18
12.00 1. maj-møde på Torvet

København
11.00 Blågårds Plads, arr: Ehl og SUF
13.00 Fælledparken

Køge
07.30 Morgenmøde i Kulturhus, Arr. EL.SF og Kulturhus Køge
13.00 Lovparken Køge, Arr. LO,FTF, S,EL og SF

Nordøst Sjælland
09.00 Morgenmøde 1. maj sammen med SF, Helsingør i Lundegade 17

Odense
09.00 Morgenmøde, Absalonsgade 26
12.00 Demonstration fra Flakhaven til Ansgar Anlæg

Roskilde
09.00 Morgenmøde på Cafe Bjergtrolden. Derefter fælles fanemarch til Stændertorvet

Rudersdal
08.00 Morgenmad hos Vibeke B. Laursen. Skodsborg Strandvej 145A, Skodsborg.

Rødovre
9.00 Morgenmøde m. SF, Rødovregård

Samsø
14.30 Fælles 1. MAJ på Ballen festplads med LO, S,SF OG Ø

Skanderborg
09.00 Skanderborg LO og arbejderpartierne holder morgenmøde hos 3F

Skive
Skive anlæg

Svendborg
18.00 Fest i Harders. Entré 20 kr. Arr. Enhedslisten og Folkekøkkengruppen.
13.00 LO's arrangement i Krøyers Have

Thy-Mors
13.00 Fest-møde. Christianshave. Arr.: LO Thy-Mors, Socialdemokraterne, SF, Enhedslisten og ungdomsforbundene

Vejle
13.15 Henning Hyllested taler ved LO Vejles arrangement

Vesterbro
09.00 Morgenmad og samling på Cafe Erik, hvorefter vi følges til Blågårds Plads

… Men hvad kan ***jeg*** gøre?

Tre ting du kan gøre i maj

* **Kom til 1. maj-møde og tag vennerne med.** Find dit lokale 1. maj-arrangement i kalenderen på side 23.
* **Sæt lys i vinduet den 4. maj.** Hvis du er i København, kan du også deltage i fakkeltoget, som sættes i gang på Halmtorvet kl. 19.30.
* **Deltag i årsmødefesten,** som skydes i gang lørdag den 5. maj kl. 20 i Korsgadehallen. Alle medlemmer er velkomne!

Tag på sommerlejr med Enhedslisten

Sol, socialisme og tid til at dyrke nye og gamle bekendtskaber i Enhedslisten. Rød+Grøn har talt med Vagn Kofoed fra Sommerlejr-gruppen om, hvorfor sommerlejren er et must.

Enhedslistens sommerlejr giver mulighed for at diskutere politik i dybden. Men sommerlejr er meget mere end det.

– Sommerlejren er simpelthen det bedste sted at lære kammerater fra hele landet at kende, mener Vagn Kofoed.

– Rammerne er legende, og man kommer hjem med en masse ny viden og indtryk fra spændende politiske debatter. Men der er også tid til ferie, sommer og badestrand undervejs.

Fodbold og finanskrise

Sommerlejren giver tid og rum til en dybere snak om, hvor Enhedslisten overordnet er på vej hen, men der er også dagsaktuelle temaer på tapetet.

– Vi skal i år se på, hvad der sker i Sydeuropa, på finanskrisen, og vi skal botanisere i politisk økonomi. Selv om vi ikke har kunnet få Karl Marx til at komme forbi, så prøver vi at få de store begreber ned i samtalehøjde, forklarer Vagn Kofoed med et smil.

– Og så skal der selvfølgelig være plads til kulturelle indslag, så som fodbold, koncerter og orienteringsløb. I år mødes vi jo på en socialistisk efterskole ved vandet, så rammerne kan næppe blive bedre.

FOTO: VAGN KOFOED

Enhedslisten Sommerlejr 2012 bliver afholdt på Faxehus Efterskole nær Faxe Ladeplads fra 22. til 29. juli.

Sidste år deltog knapt 100 mennesker.

Hold dig orienteret om dette års sommerlejr på sommerlejr.nu, hvor du også kan tilmelde dig. Forslag til programmet modtages gerne.

Ny i Enhedslisten

»***Efter mange års engagement i elev- og studenterbevægelsen er tiden nået til partiarbejdet. Enhedslisten er det eneste rigtige parti for mig - det eneste parti med et fornuftigt socialt perspektiv, baseret på et velfunderet værdisæt***«.

Kira Vinberg

28 år, lærerstuderende, bor på Østerbro i København

PP
Magasinpost SMP
Id nr: 42332

Rød+Grøn
Studiestræde 24, 1. 1455 København K